

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 449 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 23 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

Αποφασιστικά και όχι εκτονωτικά

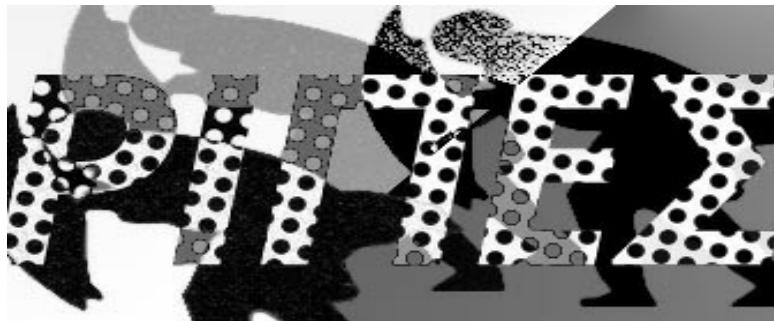


ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

23/12: Αίγυπτος: Ημέρα νίκης 23/12/1928: Ιδρυση Συμβουλίου Επικρατείας 23/12/1943: Θάνατος Δημήτρη Γληνού 23/12/1945: Συγκέντρωση του ΕΑΜ στο γήπεδο του ΠΑΟ 23/12/1947: Πρότη «Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση» ανταρτών 23/12/1972: Θάνατος Αντρέι Τουπόλεφ 23/12/1979: Θάνατος Πρόδρομου Τσαουσάκη (Μουστάργολου) 23/12/1999: Σύλληψη Αβραάμ Λεστέρογλου 23/12/1777: Γέννηση Αλεξάντρο Ρομανόφ 23/12/1963: 128 νεκροί από φωτιά στο πλοίο «Λαϊκών» 24/12: Πολική μημέρα αποχής από την κατανάλωση 24/12: Λιβύη - Λάσι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1951-1954) 24/12/1964: Νόμπελ Ειρήνης στον Martin Luther King 24/12/1973: Θάνατος Pablo Neruda 24/12/1945: Γέννηση Lemmy (Ian Kilminster) 24/12/1524: Θάνατος Vasco da Gama (55 χρ) 24/12/1982: Θάνατος Louis Aragon (85 χρ) 25/12/1893: Γέννηση Μάριο Τσε Τουνγκ 25/12/1954: Γέννηση Annie Lennox 25/12/1977: Θάνατος Charlie Chaplin (88 χρ) 25/12/1978: Το Βιετνάμ εισβάλλει στην Καμπότζη 25/12/1989: Απαλλοτρίωση πυρομαχικών από Συκούριο (17N) 25/12/1955: Γέννηση Σταμάτη Κραουνάκη 25/12/1944: Γέννηση Henry Vestine (Canned Heat) 25/12/1931: Γέννηση Carlos Castaneda 25/12/1761: Θάνατος Elisabeth Petrovna (51 χρ) 25/12/1925: Θάνατος Σεργκέι Γερεσένιν (30 χρ) 25/12/1642: Γέννηση Isaac New-ton 25/12/1945: Γέννηση Noel Redding (The Jimi Hendrix Experience) 25/12/1973: Θάνατος Ismet İnönü (Mustapha İsmet Pa-sha) 25/12/1989: Εκτέλεση Nikolai - Elena Ceausescu 25/12/390: Σφραγή 7.000 Θεοστόλονικέων από Θεοδόσιο 26/12/1944: Σύσκεψη άγγλων - κυβέρνησης - ΕΛΑΣ υπό τον Winston Churchill (Αθήνα) 26/12/1963: Γέννηση Carls Ulrich (Metallica) 26/12/1977: Πρώτη απεργία Ελλήνων ποδοσφαιριστών 26/12/1891: Γέννηση Henry Miller 26/12/1901: Γέννηση Georgij Mikhaylovich Rimsky-Korsakov 26/12/1997: Θάνατος Κορνίλιου Καστοριάδη (76 χρ) 26/12/1933: Θάνατος Lunatscharski 27/12: Μπουτάν: Ημέρα των εννιά κακών - Ινδονησία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1949) - Ναμίμπια - Νότια Αφρική: Ημέρα οικογένειας 27/12/1834: Ο Καποδιστριας με νόμο ιδρύει για πρώτη φορά δήμους 27/12/1901: Γέννηση Marlene Dietrich 27/12/1979: Σοβιετική στρατεύματα καταλαμβάνουν την Καφτού 27/12/1950: Γέννηση Χαρούλας Αλεξίου στη Θήβα (Χαρικλεία Ρουπάκια) 27/12/1822: Γέννηση Louis Pasteur 27/12/1877: Θάνατος Nikolai Nekrasov (56 χρ) 27/12/1986: Θάνατος Cliff Burton (Metallica - 24 χρ) 28/12/1869: Κυκλοφορία πρώτης τούχλος 28/12/1895: Ανακάλυψη ακτίνων X (Βιλχελμ Ράιντεκεν) 28/12/1937: Θάνατος Maurice Ravel (62 χρ) 28/12/1986: Θάνατος Αντρέι Ταρκόφσκι 28/12/1973: Εκδίδεται το «Αρχιπέλαγος Γκούλαγκ» (Alexander Solzhenitsyn) 29/12: Ημέρα βιοποικιλότητας 29/12/1890: Σφραγή ινδιάνων στο Wooden Kne 29/12/1906: Πρώτα κινούμενα σχέδια στο σινεμά 29/12/1946: Γέννηση Marianne Faithful 29/12/1709: Γέννηση Elisabeth Petrovna.

● Ένα κάθαρμα στηρίζει ένα άλλο κάθαρμα ●●● Ο Μπλέρ αυτοπροσώπως στηρίζει τον Αμπάς (και ο Μπους, βεβαίως) ●●● Και διαπιστώνουν από κοινού ότι στην Παλαιστίνη χρειάζονται πρώτες εκλογές ●●● Ούτε τα προσχήματα δεν τηρεί ο αμερικανόδουλος πρόεδρος της Παλαιστίνης ●●● Ανακατεύει τον ιμπεριαλιστή σε μια καθαρά εσωτερική Παλαιστινιακή υπόθεση ●●●

Στην ιστορία της Παλαιστίνης δα μείνει ως το κάθαρμα που κατάφερε να ρίξει το λαό σε εμφύλιο πόλεμο ●●● Κάπι που ο Αραφάτ, με όλες τις παλινωδίες του, είχε φροντίσει να μη συμβεί ●●● Πήγε ο Γιωργάκης στο Λίβανο και συναντήθηκε με τον Σινιόρα, τον Χαρίρι, τον Τζουμπλάτ και τον Τζεμαγιέλ ●●● Με το κουαρτέτο των αμερικανόδουλων, δηλαδή ●●● Ταιριαστή παρέα, στην οποία φυσικά δεν χώρεσαν ηγέτες των δυνάμεων της Αντίστασης ●●● «Φιλελεύθερη Συμμαχία», το τελευταίο πολιτικό καλαμπούρι του 2006 ●●● Τι



μπίζνα έχουν κατά νου τα ορφανά του Μάνου; ●●● Γιατί οι εκλογές είναι το τελευταίο που τους ενδιαφέρει ●●● Ξέρουν πως ούτε οι γυναίκες τους δεν δα τους ψηφίσουν ●●● Συγχαρητήρια στο Νάσο Βαγενά που δυμήδηκε («Βήμα της Κυριακής») τον ξεχασμένο Γιώργο Κοτζιούλα ●●● Τον ηπειρώτη κομμουνιστή με την καδάρια ταξική-αντικαπιταλιστική ποίηση ●●● Εχετε διαβάσει Σωκράτη; ρώτησε τον Σόκρατες ο αγράμματος τηλεπαρουσιαστής της NET ●●● Κι ο μορφωμένος Βραζιλιάνος «τον έστελλε»: Ο Σωκράτης δεν έχει γράψει τίπο-

τα, αλλά βεβαίως έχω διαβάσει Πλάτωνα ●●● Τι τις δέλεις τις... κουλουριάρικες ερωτήσεις, ρε ζώ, αφού το ξέρεις ότι σε χαλάνε; ●●● Απότοτο το ζώ συνέχισε με ερώτηση lifestyle: Εχετε βαφτίσει κανένα από τα παιδιά σας με αρχαιοελληνικό όνομα; ●●● Οχι - απάντησε ξερά πά σόκρατες- αλλά το μόνο παιδί μου που είχα την επιλογή του ονόματος το βάφτισα Φιδέλ ●●● Και βλέποντας την απορία ζωγραφισμένη στο μούτρο του ζώου, συμπλήρωσε: Από τον Φιδέλ Κάστρο ●●● Τότε κατάλαβε το ζώ και γύρισε την κουβέντα στα πο-

δισφαιρικά ●●● «Αν είμασταν όλοι άδειοι, ο κόσμος δα ήταν πιο ειρηνικός, δεν δα συνέτρεχε λόγος να μισούμε τους ομοίους μας» ●●● Ζοζέ Σαραμάγκου έφα ●●● Χρυσόδουλε, δεν του ρίχνεις έναν αφορισμό του παλιοκομμουνιστή;

●●● «Τι δημοκρατία είναι αυτή όταν σου ζητούν μόνο την ψήφο» ●●● Ο ίδιος ●●● Α, να μην το ξεχάσουμε: την περασμένη Δευτέρα γιορτάσανε την «παγκόσμια Μέρα του Μετανάστη» ●●● Για να την τιμήσει, το Ευρωπουρδέλο (κοινώς Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) ολοκλήρωσε τη συζήτηση για το «Ευρωπαϊκό Ταμείο Επιστροφών» ●●● Δηλαδή για το ταμείο που χρηματοδοτεί τις απελάσεις από το έδαφος της Ευρωπαλάνδης ●●● «Ατύπιας» λειτουργεί βάση DNA στην Αστυνομία, δήλωσε ανερυθρίστα ο Πολύδωρας ●●● Και οι εκπρόσωποι της «Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων» έκαναν πως δεν άκουσαν ●●● Είναι καλοί οι μισδοί, βλέπετε ●●● Δεν είμαστε τώρα για κόντρες ●

◆ Φτάσαμε στο τέλος της χρονιάς και ούτε φωνή ούτε αικρόαση για την τελική συμφωνία κατασκευής του πετρελαιαγωγού Μπουργκάς-Άλεξανδρούπολης, που με τόσες πταράτες ανακοινώθηκε πριν μερικούς μήνες. Ο Πούτιν, βεβαία, δεν έχει δεξεί κανένα ιδιαίτερο ενθουσιασμό, αλλά ο δάμαλος -όπως όλοι θυμόμαστε- δεν κρατιόταν. Και για να μη μακριγορούμε, αν δεν δουν οι Ρώσοι καναδιό παραργγελίες οπλικών συστημάτων (γι' αυτό ήρθε πτιμαρικές εβδομάδες ο υπουργός Πολέμου Ιβανόφ), η ιστορία του αγωγού δεν πρόκειται να προχωρήσει.
◆ Και γιατί παρακαλώ να μην είναι πρώτο τραπέζι πίστα στα



κουμπάρος Πανάγος στην ορκωμοσία του νομαρχιακού συμβούλου Θεσσαλονίκης; Σπίτι του είναι η νομαρχία, κολλητός του νομάρχης, αν δεν αντλήσει από εκεί δύναμη ενόψει της δίκης που κάποια στιγμή θ' αντιμετωπίσει, από πού θα

αντλήσει; Ο κ. Ζαγορίτης, που είχε εκστομίσει εκείνο το αριμητό «τις χειροπέδες τις ειδατες», παρ' ότι ακριβοπλήρωσε τους συμβούλους, τους οποίους είχε προσλάβει». Γιατί, όμως, δεν μας λέει πόσα ακριβώς πήραν αυτοί οι σύμβουλοι; Κι αφού δεν μας λέει ο Αλογοσκούφης, μήπως μπορεί να μας το πει κάποιος από το ΠΑΣΟΚ; Ετσι για να ξέρουμε πόσο μας

2000 το ΠΑΣΟΚ επιχείρησε να κάνει το ίδιο, αλλά «οπέτευχε, παρ' ότι ακριβοπλήρωσε τους συμπολίτες μας σήμερα έχουν εργασία». Οι άνεργοι από τον γνωρίζαμε προσωπικά, όμως δεν θα ξεχάσουμε ποτέ πως άνεργοις έπειτα από το ΠΑΣΟΚ; Ετσι για να ξέρουμε πόσο μας

◆ Απαντώντας στον Γιωργάκη, που πήρε τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και αποχώρισαν από τη Βουλή, κατά τη συνδρίαση για την παραπέρα ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ, ο Αλογοσκούφης θύμισε ότι το

Σήμερα στην Ελλάδα εργάζονται 4.500.000 άνθρωποι όταν το 2004 εργάζονταν 4.250.000. Δηλαδή 250.000 επιπλέον συμπολίτες μας σήμερα έχουν εργασία. Οι άνεργοι από 530.000 μειώνονται σε 400.000. Εχουμε μια αύξηση της απασχόλησης κατά 250.000 και απ' αυτούς οι 130.000 έφυγαν από την ανεργία. Γιώργος Αλογοσκούφης

■ Καλή χρονιά και ραντεβού στις 13 Γενάρη

Αυτό που κρατάτε στα χέρια σας είναι το τελευταίο φύλλο της «Κ» για το 2006. Θα κάνουμε την καθιερωμένη διεύθυνση αδιακοπή και θα τα ξαναπούμε το Σάββατο 13 Γενάρη του 2007.
Ευχόμαστε σε όλες και όλους καλή χρονιά, όπως την εννούμε και όπως τη θελουμε (η ευχή έχει το νόημα της προτροπής, γιατί καμία μεταφυσική δύναμη δεν θα μας χαρίσει καλή χρονιά, μόνοι μας θα την κάνουμε καλή).

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Συνέχεια δερνόμενοι είναι (σ.σ.οι αστυνομικοί), με τα κοντάρια τους επιπλέονται, με τις μολότοφ και έχουμε τα δύο δραματικά επεισόδια που μπορεί να συμβουν σε ένα σύνολο από χιλιάδες ανθρώπων, δηλαδή τους αστυνομικούς εννοώ, μπορεί να συμβεί και ένα απύχημα όπως η βιαιοπραγία σε βάρος του φοιτητή στη Θεσσαλονίκη και τα παρόμια.

Βύρων Πολύδωρας
Πιθανόν το λεξίλογο που χρησιμοποίησε ο κ. Πολύδωρας να ήταν υπερβολικό. Τα κόμματα της

ση. Το ίδιο ισχύει για πρώτη φορά και για τους αστυνομικούς, αφού

■ Σύγκρουση Σουφλιά-Αλογοσκούφη

Πολιτική και παραπολιτική

Μόνο ο απίθανος Αντώναρος εξακολουθεί να επιμένει ότι δεν τρέχει τίποτα με τους Σουφλιά και Αλογοσκούφη και πως όλα τα στελέχη της κυβέρνησης διαπνέονται από ένα βαθύτατο πνεύμα ενότητας. Τον έχουν διαψεύσει, όμως, οι δύο πρωταγωνιστές του ενδοκυβερνητικού «εμφύλιου». Οχι εμμέσως, αλλά ομέσως. Με ανακοινώσεις και δηλώσεις τους, που στάζουν δηλητήριο για τον «συνάδελφο υπουργό».

Σε μια πρώτη ανάγνωση έχουμε μια καθαρά εξουσιαστική σύγκρουση, με παραπολιτικό και μόνο ενδιαφέρον. Είναι φανερό ότι ο Αλογοσκούφης «κάθεται στο στομάχι» του Σουφλιά, εξαιτίας της λουδοβίκειας συμπεριφοράς του και της αλαζονείας με την οποία αντιμετωπίζει τους συναδέλφους του. Και για μεν τα «μυρμηγκάκια» επιπέδου Τσιτουρίδη αυτή η συμπεριφορά δε συνιστά πρόβλημα, όμως γιατί έναν πολιτικό σαν το Σουφλιά, παλιό στέλεχος, που διεκδίκησε την αρχηγία της παράταξης με αντίπαλο τον Καραμανλή, που διαγράφηκε από τον τελευταίο και επανήλθε ως μεσσάς (στο παραπέντε πριν μεταπήδησε στο ΠΑΣΟΚ του Σημίτη), για να τοποθετηθεί αμέσως επικεφαλής της επιτροπής που εκπόνησε το κυβερνητικό πρόγραμμα της ΝΔ, η αλαζονεία ενός «χτεσινού» στην πολιτική, όπως ο Αλογοσκούφης, αποτελεί casus belli. Αν ο Αλογοσκούφης φώναζε τον Σουφλιά πριν επιχειρήσει τις αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο του ΟΤΕ, αν έδειχνε ότι τον υπολογίζει και τον συμβουλεύεται ως «γκουρού» του νεοδημοκρατικού προγράμματος, δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα επί του προκειμένου. Ομως, όχι μόνο δεν το έκανε, αλλά φρόντισε για μια ακόμη φορά να πληροφορηθούν από τον Τύπο οι συνάδελφοί του τις αλλαγές και κάτι τέτοια δεν τα σηκώνει ο Σαρακατσάνος.

Ετσι, έγινε ό,τι έγινε, χωρίς επί της ουσίας να αλλάξει τίποτα στη νομοθετική παρέμβαση που για λογαριασμό της κυβέρνησης επεξεργάστηκε ο Αλογοσκούφης. Στο τέλος φάνηκε ότι εξελίσσεται ένας καυγάς εκατέρωθεν πείσματος, με τον Αλογοσκούφη να δηλώνει ότι ο Σουφλιάς συντάσσεται με την κυβερνητική γραμμή και τον Σουφλιά να τα (ξανα)παίρνει στο κρανίο και να απαντά πως οι απόψεις του δεν χρειάζονται ερμηνείες και πως είναι ο Αλογοσκούφης εκείνος που λεκτικά προσαρμόστηκε στο πρόγραμμα της ΝΔ, που έχει συντάξει ο Σουφλιάς. Ακολούθησαν τα περί «πέμπτης φάλαγγας» και «ψεύτη» και έκτοτε, μολονότι ο Ρουσόπουλος δήλωσε ότι το θέμα έληξε, οι πάντες τελούν εν αναμονή του νέου επεισοδίου. Γιατί... ο Θεός συγχωρεί, ο Σουφλιάς όχι.

Γιατί, εκτός των άλλων, ο Σουφλιάς έχει και τη φιλοδοξία να γίνει πρόεδρος της Δημοκρατίας, κλείνοντας έτσι την πολιτική του καριέρα, αφού δεν τα κατάφερε να κερδίσει την αρχηγία της ΝΔ. Για να κατακτήσει αυτό το στόχο πρέπει να αναδεικνύει τη διαφορετικότητά του και να φιλοτεχνεί το πρόφιλ του «σοφού γέροντα», του ανθρώπου που λέει πάντοτε με θάρρος τη γνώμη του και δεν διστάζει να συγκρούεται ακόμα και μέσα στο ίδιο το κόμμα, όταν νομίζει ότι έχει δίκιο.

Πέρα απ' αυτή την παραπολιτική πλευρά, όμως, φαίνεται να υπάρχουν και κάποιες πολιτικές πλευρές. Ο Σουφλιάς (και όχι μόνον αυτός) ανησυχεί πως ο Αλογοσκούφης, ένας οικονομολόγος της νεοφιλελεύθερης σχολής, που μπήκε στην πολιτική μέσω Μάνου (αυτός τον πήρε ως σύμβουλο στο υπουργείο), είναι ικανός με τις εμμονές και την αμετρούμενη του να τινάξει στον αέρα τις λεπτές ισορροπίες που πρέπει να τηρεί ένα αστικό κόμμα, για να εξασφαλίζει την πολιτική του επιβίωση και να παραμένει στη χορεία των κομμάτων εξουσίας. Αυτόν τον κίνδυνο σ' ένα βαθύτατο αναγνωρίζει και ο Καραμανλής, γι' αυτό και έβαλε τον Αλογοσκούφη να μαζευτεί κάπως και να δηλώσει εκ των υστέρων πως το ελληνικό κράτος θα έχει λόγο στο μάνατζεμεντ του ΟΤΕ.

Με άλλα λόγια, πίσω από την παραπολιτική εξουσιαστική σύγκρουση κρύβεται και η αντίθεση ανάμεσα στους «νεοφιλελεύθερους» και τους «λαϊκούς φιλελεύθερους». Δυο τάσεις που συνυπάρχουν και στα δύο κόμματα εξουσίας και των οποίων οι συγκρούσεις είναι πάντοτε ελεγχόμενες και εξασφαλίζουν μια ισορροπία στην πολιτική των κομμάτων. Οι «νεοφιλελεύθεροι» τραβούν τα πράγματα στα άκρα και όταν ξεπούν αντιδράσεις έρχονται οι «λαϊκοί φιλελεύθεροι» και τα ισορροπούν. Το σύστημα τους έχει ανάγκη όλους. Αυτό περισσότερο το κατανοούν άνθρωποι σαν τον Σουφλιά, που διαθέτουν πολιτικό αισθητήριο, παρά κακομαθημένα αιστόπταιδα σαν τον Αλογοσκούφη, που ξέρουν μόνο την Εκάλη.

■ Πίσω από την υστερία Πολύδωρα

Δόγμα μηδενικής ανοχής

Ας ξεκαθαρίσουμε τα επιπλέοντα για να πάμε στην ουσία. Ο Πολύδωρας είναι γραφικός αλλά όχι ανότης. Αυτό το γραφικό στυλάκι το δουλεύει χρόνια και μ' αυτό προέρχεται. Χρόνια έκρυψε τον παλιό ΕΚΟΦίτη, γιατί αυτό τον βόλευε. Από τη στιγμή που βρέθηκε στο υπουργείο Μπάτσων και Καταστολής έβγαλε τον παλιό του εαυτό, γιατί και πάλι τον βολεύει. Χιλιάδες οι μπάτσοι ψηφοφόροι στη Β' Αθήνας, εκατοντάδες χιλιάδες οι παραδοσιακοί δεξιοί που θέλουν «τάξη και ασφάλεια». Γιατί να μην πάγει στο προνομιακό γ' αυτόν πεδίο;

Εκεί τελειώνει ο Πολύδωρας ως άτομο και αρχίζει ο Πολύδωρας ως πολιτικός που καλείται να διεκπεραιώσει στον τομέα του μια συγκεκριμένη πολιτική. Αυτή η πολιτική στο δικό του τομέα ονομάζεται δόγμα μηδενικής ανοχής. Και διεκπεραιώνεται σήμερα μέσα από

την προσπάθεια κοινωνικής απομόνωσης ενός κοινωνικοπολιτικού χώρου. Του χώρου της «άγριας νεολαίας», που αναφέρεται στης αναρχικές ιδέες, φαίνομενο ενδημικό σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο, που το γεννά η θεσμική βία, φυσική και συμβολική, η βαρβαρότητα, τα αδιέξοδα, η αλλοτρίωση, όλες οι αριστερές αρωστίες του σύγχρονου καπιταλισμού. Απομονώνεται αυτό το κοινωνικό ρεύμα και εφαρμόζονται πάνω του το δόγμα της μηδενικής ανοχής, το κράτος στοχοποιεί στην ουσία ολόκληρη την κοινωνία. Τη φοβίζει, την περιθωριοποιεί, τη στριμώχνει στα κελιά της νόμιμης δράσης, της μη βίας, της μη αντίστασης.

Ο Πολύδωρας προωθεί αυτή την τακτική με το δικό του τρόπο, όπως άλλοι προκάτοχοί του την προώθησαν με το δικό τους. Η ουσία, όμως, παραμένει η ίδια. Και την ουσία την

είδαμε στην άγρια καταστολή των πρόσφατων φοιτητικών κινητοποιήσεων. Την είδαμε στα φασιστικά μέτρα της μέρας του Πολυτεχνείου. Τη βλέπουμε στην εγκύλιο για τον περιορισμό των διαδηλώσεων, που θα τις στριμώχνουν οι μπάτσοι με τη βία σε μια λωρίδα. Τη βλέπουμε, τέλος, στις αντιδράσεις των κοινοβουλευτικών κομμάτων στο παραλήρημα Πολύ-

δωρα. σφάλεια και κορυφώνονται τα περιστατικά βίας από κουκουλοφόρους, που αδιάκριτα τραυματίζουν δημόσια και ιδιωτική περιουσία, επιπλέονται σε πολίτες με θεσμικά αξιώματα, όπως ο Χρήστος Πολυζωγόπουλος. Αυτή είναι η βαρύτατη ευθύνη της κυβέρνησης και του υπουργού της. Αντί να ομολογήσει την ανεπάρκειά του, οδηγείται σε μια πολιτική εκτροπή με χαρακτηρισμούς για νόμιμα κόμματα του Ελληνικού Κοινοβουλίου», δήλωσε ο εκπρόσωπος Τύπου Π. Ευθυμίου.

Ο ΣΥΝ δε σταμάτησε να επαναλαμβάνει τα «απεταξάμπην», διακρύσσοντας ότι δεν έχει καμιά σχέση με την πολιτική βία. Τα στελέχη του έχασαν ως διά μαργαρίτας τις κοινωνιολογικές αναλύσεις που σε άλλες περιπτώσεις κάνουν για τα φαίνομενα «μητροπολιτικής βίας».

Οσο για τον Περισσό, βρήκε την ευκαιρία να προχωρήσει σε **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 16**

Ξεσαμάρωτος «νεοφιλελεύθερος»

Συμπλήρωμα στο σημείωμα που φέρεται στην ουσία, για την κόντρα Αλογοσκούφη-Σουφλιά, που σ' ένα βαθύμο αντανακλά την αντίθεση μεταξύ πολιτικών πολιτικών και τεχνοκρατών πολιτικών, «νεοφιλελεύθερων» και «λαϊκών φιλελεύθερων».

Ο Αλογοσκούφης με αρχηγικό ύφος, προτείνει στη ΝΔ να διευρύνει την πρότασή της για την αναθεώρηση του Συντάγματος περιλαμβάνοντας σ' αυτή δύο ακόμη όρθρα, το 79 και το 106.

Το άρθρο 79 αφορά τα του κρατικού προϋπολογισμού και θα μπορούσε να πει κανένας ότι έχει συντάξει ο Αλογοσκούφης; Το άρθρο 106 αφορά τα του κρατικού προϋπολογισμού και θα μπορούσε να πει κανένας ότι έχει συντάξει ο ΣΥΝ; Το προτείνει ο Αλογοσκούφης; Να ψηφίζονται τριετίς κρατικοί προϋπολογισμοί (το ισχύον Σύνταγμα δίνει τη δυνατότητα εξαγοράς από το κράτος επιχειρήσεων με μονοπωλιακή θέση στην οικονομία, με ζωτικό ρόλο στην αξιοποίηση του εθνικού πλούτου ή με κύριο σκοπό την παροχή υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο. Θέλει μια διατύπωση από την οποία να απουσιάζει κάθε υπαίγμα για κρατικοποίησης. Η υπάρξη αυτών των διατά-

ποφούλια. Δεν του αρκεί η δουλική πρακτική πολιτική, θέλει και δουλική ιδεολογική διακήρυξη. Το ενοχλεί ακόμ

■ Διαχωρισμός από τους τζιχαντιστές

Μπορεί οι Αμερικανοί, όταν αναφέρονται στη Χεζμπολά, να εξακολουθούν να πιπιλάνε το παραμύθι της «τρομοκρατικής οργάνωσης», που ενστερνίζεται τον «ισλαμικό φανατισμό», η ίδια όμως έχει από καιρό διαψεύσει τα λεγόμενά τους στην πράξη. Μια ματιά στον πολιτικό της λόγο αρκεί για να καταλάβει κανείς ότι δεν έχουμε να κάνουμε με ένα ακόμα ρεύμα του «τζιχαντισμού» αλλά με ένα πολιτικό κίνημα που ακολουθεί εντελώς διαφορετικό δρόμο. Από το 1998 η Χεζμπολά διακήρυξε:

«Δεν επιζητούμε την εφαρμογή του Ισλάμ με τη βία ή όλα μέσα μιας ειρηνικής πολιτικής δράσης, η οποία δίνει την ευκαιρία στην πλειοψηφία σε οποιαδήποτε κοινωνία να την υιοθετήσει ή να την απορρίψει. Αν το Ισλάμ αποτελεί την επιλογή της πλειοψηφίας, θα εφαρμοστεί. Αν όχι, θα συνεχίσει να υπάρχει και να συζητά, μέχρι να φτάσουμε στις σωστές πεποιθήσεις. Εμείς επιβεβαιώνουμε ότι το Ισλάμ απορίπτει τη βία ως μέθοδο για να κερδίσουμε την Εξουσία και αυτό θα έπρεπε να είναι μία κατεύθυνση και για τους μη-ισλαμιστές επίσης» (Γραφείο Τύπου Χεζμπολά, 20/3/1998).

Αυτό το επανέλαβαν οι εκπρόσωποι της Χεζμπολά στην τελευταία συνάντηση της Βηρυτού, διαχωρίζοντας τη θέση τους από οργανώσεις τύπου Αλ-Κάιντα, οι οποίες θεωρούν ότι κάνουν ζημιά στο πολιτικό Ισλάμ. Για το κατά πόσο θα μπορέσει η Χεζμπολά να πετύχει αυτό το σκοπό, με δεδομένη την λυσταλέα αντίδραση των Αμερικάνων, που προετοιμάζουν την επόμενη αντιπαράθεση μέσα στον ίδιο το Λίβανο, πολύ αμφιβάλλουμε. Από την άλλη, οι ανοιστές περί «ισλαμικού φανατισμού» καταρρίπτονται και μόνο από τις συμμαχίες που η Χεζμπολά έκανε πριν και μετά το πόλεμο.

■ Οι συμμαχίες

Πέντε μήνες πριν από το ξέσπασμα του πολέμου με το Ισραήλ, στις 6 Φλεβάρη του 2006, η Χεζμπολά και το χριστιανικό «Ελεύθερο Πατριωτικό Κίνημα» του πρώην στρατηγού Μισέλ Αούν υπέγραψαν μια συμφωνία. Η συμφωνία αυτή ήταν η αρχή μιας συνεργασίας ενάντια στο συνασπισμό των φιλοδυτικών δυνάμεων της «14ης Μάρτη» (πήρε το όνομά του από τη μεγάλη διαδήλωση στην επέτειο του ενός μήνα από τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού Ραφήκ Χαρίρι). Η συμφωνία αυτή αποτελεί μεγάλη πολιτική έκπληξη για το Λίβανο. Γιατί ο χριστιανός Μαρωνίτης Μισέλ Αούν ήταν ένας απ' τους πιο λύσινες της αντισυριακής πολιτικής στη χώρα στα τέλη της δεκαετίας του '80. Ένα χρόνο αριστού του χριστιανού φαλαγγίτη Αμίν Τζεμαγιέλ, το 1984 (επί Τζεμαγιέλ) και της πρωθυπουργίας το 1988, τον καθιστούσαν ντε φάρτο αντίπαλο της Χεζμπολά. Σήμερα τα πράγματα άλλαξαν. Η Χεζμπολά υπερασπίζεται με πάθος το δικαίωμα του Αούν να συμμετάσχει στην κυβέρνηση, εφόσον το κόμμα του (όπως μιας ανέφεραν στελέχη της Χεζμπολά) έχει το 70% των χριστιανών Μαρωνιτών με το μέρος του. Ας σημειωθεί ότι στις τελευταίες εκλογές το «Ελεύθερο Πατριωτικό Κίνημα» είχε κερδίσει ένα αξιοσημείωτο αριθμό εδρών (21 από τις 128), ολές στην περιφέρεια του Κεντρικού Λιβάνου και της Κοιλάδας Μπεκάα.

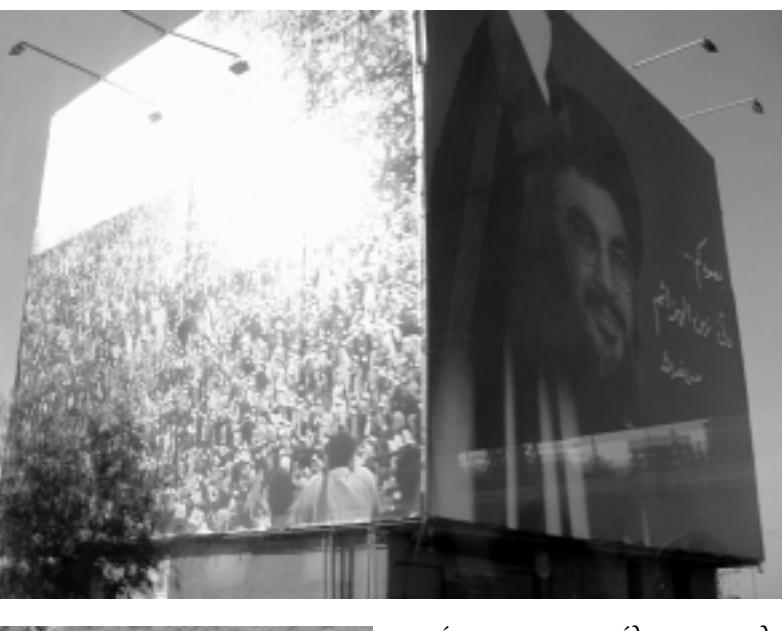
Ο Αούν δεν ανήκε στους φαλαγγίτες και δε συνεργάστηκε ποτέ με τους Σιωνιστές (το 1982, μάλιστα, ήταν ο μόνος που κινητοποίησε το λιβανέζικο στρατό για να υπερασπιστεί το κοινοβούλιο από τη σιωνιστική εισβολή). Ομως, το μένος του ενάντια στη Συρία και η ανάληψη της αρχηγίας του στρατού

■ Λιβανός

Πόλεμος και Αντίσταση (4)

Οχαρακτήρας της οργάνωσης που αποτελεί τον κύριο πυρήνα της λιβανέζικης αντίστασης παρουσιάστηκε ο περιληπτικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ». Εκεί αναφέραμε ότι η Χεζμπολά, αν και προσαντοποιημένη σε σποταλημοκρατική κατεύθυνση, με στόχο την ικανοποίηση των στοιχειώδων αναγκών των λαϊκών στρωμάτων αλλά όχι την αμφισβήτηση της καπιταλιστικής βάσης της οικονομίας, αποτελεί ταυτόχρονα ένα από τα μεγάλα αγκάθια για την επικράτηση της αμερικανικής «νέας Μέσης Ανατολής». Αυτός ο αντιφατικός της χαρακτήρας ορίζει και τα όρια του προωθητικού της ρόλου στο κίνημα της Αντίστασης.

Στο παρόν και τελευταίο μέρος αυτού του αφιερώματος, θα αναφέρουμε μερικά ακόμα στοιχεία για την πολιτική δράση της Χεζμπολά. Το διαχωρισμό της από το ρεύμα του «τζιχαντισμού» (το πιο αποφασιστικό ρεύμα του πολιτικού Ισλάμ στο Ζήτημα της ένοπλης αντιπαράθεσης με τον ιμπεριαλισμό και επομένως το πιο ριζοσπαστικό από αντιμπεριαλιστική άποψη), τις πολιτικές της συμμαχίες, έστι όπως έχουν διαμορφωθεί το τελευταίο διάστημα, και την ιρωική επιρροή του εξακολουθεί να υπάρχει έντονη. Με στόχο να βγουν τα πρώτα συμπεράσματα απέναντι στις εξελίξεις που τρέχουν με ταχύτητα.



το 1984 (επί Τζεμαγιέλ) και της πρωθυπουργίας το 1988, τον καθιστούσαν ντε φάρτο αντίπαλο της Χεζμπολά έναντι της Χεζμπολά σύμμερα τα πράγματα άλλαξαν. Η Χεζμπολά υπερασπίζεται με πάθος το δικαίωμα του Αούν να συμμετάσχει στην κυβέρνηση, εφόσον το κόμμα του (όπως μιας ανέφεραν στελέχη της Χεζμπολά) έχει το 70% των χριστιανών Μαρωνιτών με το μέρος του. Ας σημειωθεί ότι στις τελευταίες εκλογές το «Ελεύθερο Πατριωτικό Κίνημα» είχε κερδίσει ένα αξιοσημείωτο αριθμό εδρών (21 από τις 128), ολές στην περιφέρεια του Κεντρικού Λιβάνου και της Κοιλάδας Μπεκάα.

Η δεύτερη συμμαχία της Χεζμπολά που κανείς δεν θα περιμένει είναι με το λιβανέζικο «Κ». Αυτή η συμμαχία επισφραγίστηκε στην τελευταία συνάντηση της Βηρυτού πριν από ένα μήνα. Μια συνάντηση που συνδιοργάνωθηκε από τις σημαίνουν ότι συμπαράτσησε με την ιρακινή αντίσταση. Ακολουθεί μια μεσοβεζίκικη στάση που

σταματά μόνο στις αντιαμερικανικές καταγγελίες. Αυτή η στάση, σε συνδυασμό με την επανειλημμένα εκφρασμένη απ' τη Χεζμπολά υποστήριξη της χομεΐνικης ιδεολογίας και την απουσία οποιαδήποτε κριτικής αναφοράς στην πορεία του πήρε η επανάσταση στο Ιράν μετά τη νίκη των Μουλάδων, προδιαγράφουν και τα όρια αυτής της οργάνωσης στον αντιμπεριαλιστικό ογώνα. Ορια που περιορίζονται στο εθνικό Ζήτημα της αντιπαράθεσης της λιβανέζικης αντίστασης με τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και τους Σιωνιστές και δε μπορούν να πάνε παραπέρα.

■ Η πολιτική κατάσταση μετά τον πόλεμο

Η πολιτική κρίση που έχει ξεσπάσει στο Λίβανο δεν θα τελειώσει σύντομα. Μέχρι στηγμής, ο ειρηνικός δρόμος που έχει επιλέξει η Χεζμπολά δεν έχει αποδώσει τα αναμενόμενα αποτελέσματα και οι διαμεσολαβητικές προσπάθειες του Αραβικού Συνδέσμου έχουν πέσει στο κενό. Ο συμβιβασμός που επιτεύχθηκε με την ανάπτυξη της πολυεθνικής δύναμης (ένα Ζήτημα τριβής μεταξύ Χεζμπολά και λιβανέζικου «Κ», που θεώρησε το συμβιβασμό αυτό ήταν της αντίστασης) και την υπαγωγή της στο άρθρο 6 και όχι στο άρθρο 7 του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ (το τελευταίο κάνει λόγο για δικαίωμα χρήσης βίας), ο οποίος έγινε -όπως μας δηλώσαν οι εκπρόσωποι της Χεζμπολά-

μετά από σκληρή διαπραγμάτευση με την κυβέρνηση, που πήρε πίσω και την απαίτηση της για μεταφορά του οπλισμού των μαχητών της Χεζμπολά πίσω απ' τον ποταμό Λιτάνι (περίπου 30 χιλιόμετρα απ' τα σύνορα με το Ιορδάνη), δε μπορεί παρά να είναι ένας συμβιβασμός αστοθής, που ενδέχεται να ανατραπεί, αν η πολιτική σύγκρουση ενταθεί. Για την ώρα, η πολυεθνική δύναμη δεν παίζει πριν από το πόλεμο, ούτε εμποδίζει τη Χεζμπολά να κινείται ελεύθερα στο Νότιο Λίβανο, αυτό όμως δε σημαίνει ότι στο μέλλον δε θα παίζει έναν εντελώς διαφορετικό ρόλο, αν τα πράγματα οδηγήθουν σε εμφύλιο.

Η πιθανότητα αυτή μπορεί τώρα να φωνάζει εξωπραγματική, με δεδομένη τη συμπάθεια και την υποστήριξη που έχει κερδίσει σήμερα η Χεζμπολά μέσα στο Λίβανο, κανείς όμως δε μπορεί να την αποκλείσει στο μέλλον. Μπορεί η Χεζμπολά να μη θελεί να προκαλέσει εμφύλιο πόλεμο στη χώρα, ποιος όμως μπορεί να ισχυριστεί ότι αυτό είναι στο χέρι της; Με δεδομένη την ισχυρή στήριξη της φιλοδυτικής κυβέρνησης απ' τους Αμερικάνους και την πρόθεσή τους να την αναβαθμίσουν και στρατιωτικά, ένας εμφύλιος πόλεμος δε μπορεί να αποκλειστεί στο απότερο μέλλον. Αυτό θα είναι και η μόνη λύση για τους Αμερικάνους και τους Σιωνιστές για να βγουν απ' το σημερινό αδιέξοδο και αυτό το γνωρίζει η Χεζμπολά που προσέχει πολύ να μην το πυροδοτήσει.

■ Αντίεπιπλόγου

Το Ζήτημα της λιβανέζικης αντίστασης και του ισχυρότερου ρεύματος μέσα σ' αυτή, της Χεζμπολά, δε μπορεί να εξαντληθεί με τα όσα εκθέσαμε σ' αυτό το αφιέρωμα. Οι εξελίξεις «τρέχουν» άλλωστε και το επόμενο διάστημα θα έκαθαρίσουν περισσότερα πράγματα. Το βέβαιο είναι

Οσο περνάει ο καιρός τόσο αποκαλύπτεται το πραγματικό πρόσωπο του Παλαιοστίνιου προέδρου Μαχμούντ Αμπάς ως το μακρύ χέρι της αμερικανικής και σιωνιστικής πολιτικής στην Παλαιστίνη. Με την απόφασή του το περασμένο Σάββατο να κηρύξει πρώτες εκλογές, εκβιάζοντας στην ουσία τον παλαιστινιακό λαό να τον στηρίξει, αν θελει να ξεφύγει απ' τα δεινά του οικονομικού εμπάργκο, ο Αμπάς έκανε πράξη τις απειλές του για την ανατροπή της κυβέρνησης της Χαμάς, ένα χρόνο μετά την εκλογή της και εννέα μήνες μετά το σχηματισμό της.

Ο Αμπάς συναντήθηκε με την Κεντρική Εκλογική Επιτροπή, η οποία του απάντησε ότι θα χρειαστούν τουλάχιστον τρεις μήνες για να οργανωθούν οι εκλογές. Πήρε μάλιστα και τη... συγκατάθεση του βρετανού πρωθυπουργού Τόνι Μπλερ, που μετά τη συνάντηση με τον Αμπάς δήλωσε ότι η «διεθνής κοινότητα» τον στηρίζει αμέριστα! Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν και οι δηλώσεις του ισραηλινού πρωθυπουργού Εχούντ Ολμέρτ αλλά και των Αμερικάνων. Οι Σιωνιστές μάλιστα δηλώσαν ότι εξετάζουν το ενδεχόμενο να απελευθερώσουν τα 500 εκατ. δολάρια που παρακρατούν εντελώς παράνομα απ' τους τελωνειακούς δασμούς και φόρους που συλλέγουν για λογαριασμό της Παλαιοιστινιακής Αρχής (σύμφωνα με τις παλαιότερες συμφωνίες του Οσλο) και να τα δώσουν στον Αυτόπα!

Οσα επικολούθησαν είναι λί-

■ Παλαιστίνη

Ολοταχώς για εμφύλιο...



γο πολύ γνωστά. Η Χαμάς απέρριψε την απόφαση του Αμπάς χαρακτηρίζοντάς την πραξικότημα και οι συγκρούσεις ήταν αναπόφευκτες. Είχαν προηγθεί άλλωστε το αιματηρό χτύπημα της συγκέντρωσης των οπαδών της Χαμάς στη Ραμάλα για τον εορτασμό της 19ης επετείου της ίδρυσης της Οργάνωσης, από την προεδρική φρουρά, που είχε ως αποτέλεσμα 30 τραυματίες, και η απόπειρα δολοφονίας του Παλαιστίνιου πρωθυπουργού Ισμαήλ Χανίγια την Πέμπτη 14 Δεκέμβρη το βράδυ.

από το πέρασμα της Ράφα στα σύνορα με την Αίγυπτο. Αφού κατέθεσε τα χρήματα σε αραβική τράπεζα, επέστρεψε στη Ράφα και κατόρθωσε να περάσει. Μερικά δευτερόλεπτα μετά, η αυτοκινητοπομπή του Παλαιστίνιου πρωθυπουργού δέχτηκε πυρά από ενόπλους των δυνάμεων ασφαλείας του Αιμπάς, που ελέγχουν το πέρασμα σε συνεργασία με παραπτηρητές της ΕΕ υπό την πλήρη εποπτεία των Σιωνιστών. Από τους πυροβολισμούς σκοτώθηκε ένας σωματοφύλακάς του, ενώ τραυματίστηκε ο γιος του και ο πολιτικός του σύμβουλος Αχμέντ Γιουσέφ. Η Χαμάς κατέστησε υπεύθυνο τον αμερικανόδουλο βουλευτή της Φατάχ (και πρώην αρχηγό των δυνάμεων ασφαλείας της Λωρί-

δας της Γάζας) Μοχάμεντ Νταχλάν, ζητώντας την άρση της βουλευτικής του ασυλίας. Αντ' αυτού όμως ο Αμπάς συνέχισε τις προκλήσεις, βάζοντας τους ενόπλους του να πυροβολήσουν ένα ακόμα υπουργό της κυβέρνησης της Χαμάς, τον Μαχμούντ Ζαχάρ, ο οποίος ήταν ο μάρτυρας.

Την Κυριακή, 4.000 μέλη της προεδρικής φρουράς με την υποστήριξη ενόπλων της Φατάχ κατέλαβαν τα υπουργεία Γεωργίας και Μεταφορών στην πόλη της Γάζας. Από την άλλη μεριά, ένοπλοι της Χαμάς άνοιξαν πυρ σε διαδήλωση των οπαδών της Φατάχ και άλλοι κατάφεραν να εκτελέσουν συνταγματάρχη της Φατάχ στην Τζαμπαλίγια τη Δευτέρα, ενώ τα γραφεία των υπουργών

ασφαλείας της Φατάχ δέχτηκαν πυρά όλμων. Από το ντόμινο των συγκρούσεων, που δε σταμάτησαν ούτε με τις δύο εκεχειρίες που συμφωνήθηκαν (μία την Κυριακή και μία την Τρίτη) σκοτώθηκαν πάνω από 10 (κατ' άλλους 14) Παλαιστίνιοι (δύο απ' τους οποίους – μελήτης Φατάχ - σκοτώθηκαν στις συγκρούσεις που ξέσπασαν μετά τη δεύτερη εκεχειρία) και τραυματίστηκαν πάνω από 20.

Ακόμα όμως κι αν η τελευταίοις εκεχειρία (που επιτεύχθηκε με αιγυπτιακή διαμεσολάβηση) καταφέρει να κάνει να υποχωρήσει το κλίμα της ενδοπολαιστι-νιακής βίας, τίποτα δεν προε-ξοφλεί των μακροχρόνιο τερμα-τισμό της. Μάλλον είμαστε στην αρχή κι όχι στο τέλος του εμ-φυλίου. Κι αυτό όστι νοηνορό-

τερα το αντιληφθεί η Χαμάς τόσο καλύτερο θα είναι γι' αυτή. Γιατί κατά κάποιο τρόπο σήμερα η Χαμάς πληρώνει το αντίτιμο των αυταπατών της συνεργασίας με τον Αμπάς. Πίστεψε ότι μπορεί να κάνει κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» μαζί του, χωρίς να υποχρεωθεί να υποταχτεί στις αμερικανικές και σιωνιστικές απαιτήσεις. Το αποτέλεσμα το εξέφρασε με τον καλύτερο τρόπο ο ίδιος ο Χανίγια, στο διάγγελμά του από την παλαιοστινιακή τηλεόραση την Τρίτη το βράδυ: «Δεν έχουμε λεφτά, δεν έχουμε εξουσίες κι ακόμα και το κρατικό τηλεοπτικό κανάλι αγνοεί παντελώς τις δραστηριότητές μας». Κατήγειλε τον Αμπάς ότι δεν παρευρέθηκε ούτε σε μία κυβερνητική σύσκεψη τους εννέα μήνες της θητείας αυτής της κυβέρνησης, ούτε κάλεσε κανέναν υπουργό να τον ακολουθήσει σε καμία αιτί¹ τις διπλωματικές περιοδείες του. Μάλιστα, ο Αμπάς δεν δίστασε να τιμωρήσει ακόμα και τον Γενικό Γραμματέα της Φατόχ και επικεφαλής του πολιτικού τμήματος της ΟΑΠ, Φαρούκ Καντούμι, ο οποίος αντιτάχτηκε στην προκήρυξη πρόωρων εκλογών, με το κλείσιμο των γραφείων του πολιτικού τμήματος της ΟΑΠ στην παλαιοστινιακή πρεσβεία στην Ιερουσαλήμ!

Η εποχή των αυτοπατών θα τελειώσει για τη Χαμάς, επιβεβαιώνοντας με τραγικό τρόπο τη γνωστή ρήση του Ενγκελς: «Αν οι εκλογές θα μπορούσαν να φέρουν την αλλοή θα τις είγαν κρούξει παρόντοις».

μα του ιρακινού υπουργού Ηλεκτρισμού να αναλάβουν την προστασία των γραφμών και η κατάσταση επιδεινώνεται συνεχώς. Κανείς από τους σαμποτέρ δεν έχει συλληφθεί μέχρι στιγμής, ενώ έχει αποδειχτεί αναποτελεματική και η ανάθεση της περιφρούρησης των γραφμών σε τοπικές φυλές έναντι αμοιβής.

■ Ipak

Νέο ρεκόρ επιθέσεων



εκτεθειμένων γραμμών, αναπινάζονται πολύ συχνά με εκρηκτικά. Τοι συνεργεία που πηγαίνουν για να επισκευάσουν τις βλάβες, συχνά δέχονται επιθέσεις και αρκετές φορές σκοτώνονται. Οταν τα συνεργεία και οι στρατιωτικές δυνάμεις που τα συνοδεύουν καθυστερήσουν, καταφτάνουν με φορτηγά συμμόριές που αφαιρούν από τους πυλώνες και τις γραμμές το αλουμίνιο, το λιώτο πουλόγινας πλέξες

που απέμειναν. Τα ιρακινά και τα αμερικανικά στρατεύματα δεν ανταποκρίνονται στο αίτη-

■ **Μπους: Δεν κερδίζουμε, δεν
χάνουμε τον πόλεμο στο Ιράκ**

Ενώ η συζήτηση για την αναζήτηση στρατηγικής εξόδου από το βάλτο του Ιράκ έχει φουντώσει στην Ουάσιγκτον, ο Μπους για πρώτη φορά παραδέχτηκε σε συνέντευξή του στις 19 Δεκεμβρίου στην εφημερίδα «Ουάσιγκτον Ποστ» ότι ο ΗΠΑ δεν κερδίζουν τον πόλεμο στο Ιράκ. «Δεν κερδίζουμε, δεν χάνουμε» είπε, κάνοντας εντυπωσιακή μεταστροφή από τη θέση «αναμφίβολα, κερδίζουμε», που είχε διακηρύξει λίγες μέρες πιριν από τις εκλογές του περασμένου Νοέμβρη, υιοθετώντας έτσι για πρώτη φορά δημόσια τη φόρμουλα την οποία έχει χρησιμοποιήσει ανώτατος στρατιωτικός σύμβουλός του για να περιογάψει την κατάσταση στο Ιράκ.

Στην ιδέα της συνέντευξης δήλωσε ότι σχεδιάζει να αυξήσει τη δύναμη του αμερικανικού στρατού για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις προκλήσεις ενός μακρόχρονου πολέμου «κατά της τρομοκρατίας» και επιβεβαίωσε ότι μελετά τη βραχυπρόθεσμη αύξηση των αμερικανικών στρατευμάτων στο Ιράκ.

Η επιλογή αυτή δεν έρχεται μόνο σε αντίθεση με τα συμπεράσματα και τις προτάσεις της έκθεσης του ομάδας Μπέικερ (Iraq Study Group) και της ακόμη πιο πρόσφατης έκθεσης του «International Crisis Group» με έδρα τις Βρυξέλες, αλλά προκαλεί σοβαρές επιφυλάξεις και αντιδράσεις ανώτατων Αμερικάνων στρατιωτικών οξιωματούχων και πολιτικών παραγόντων, οι οποίοι εκτιμούν ότι δεν θα αλλάξει την κατάσταση και ότι απλά θα προσφέρει περισσότερους αμερικανικούς στόχους στους αντάρτες. Ανάμεσά τους είναι ο στρατηγός

κές επιχειρήσεις εναντίον Σουνιτών, ως η πιο επικίνδυνη δύναμη, που υποκινεί τον πόλεμο στο Ιράκ.

Ζωτικής σημασίας, που τροφοδοτούν τη Βαγδάτη από τα μεγάλα εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος στο βόρειο, στο νότιο και στο δυτικό Ιράκ.

αξιωμάτων του ιακών υπουργείου Ηλεκτρισμού, η Βαγδάτη έχει απομονωθεί σχεδόν ενεργειοκά, αφού οι επιθέσεις των ανταρτών έχουν καταστρέψει γραφμές υψηλής τάσης



Αποφασιστικά και όχι εκτονωτικά

Το χρονοδιάγραμμα για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος έχει πια καθοριστεί. Η συζήτηση στην κοινοβουλευτική επιτροπή έχει προγραμματιστεί να γίνει σε μια συνεδρίαση, στις 10 Γενάρη. Το πολύ να χρειαστεί άλλη μία, που θα γίνει στις 17.

Θα ακολουθήσει η συζήτηση και η πρώτη ψηφοφορία στην Ολομέλεια, που λογικά θα ξεκινήσει περί τα τέλη Φλεβάρου. Κι ύστερα μια δεύτερη ψηφοφορία (χωρίς συζήτηση) στην Ολομέλεια, που πρέπει να απέχει ένα μήνα από την πρώτη.

Η μεθόδευση, που γίνεται σε αγαστή συνεργασία ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, είναι προφανής. Θέλουν η συζήτηση στην επιτροπή να γίνει με συνοπτικές διαδικασίες, αμέσως μετά τις διακοπές και στις παραμονές της εξεταστικής περιόδου, υπολογίζοντας ότι δε θα βρεθούν αντιμέτωποι με κίνημα καταλήψεων. Υπολογίζουν ότι το χοντρό «τζέρτζελο» θα γίνει σ' αυτή την πρώτη φάση κι ότι μετά θα επικρατήσει το σύνδρομο της πόττας και όλη η αντίδραση θα εκτονωθεί με ένα-δυο συλλαλητήρια ακόμα, χωρίς κίνημα καταλήψεων που μπορεί να τους χαλάσει τα σχέδια.

Τι θα ακολουθήσει μετά; Πρώτες εκλογές, σε χρόνο που δεν έχει ακόμα αποφασιστεί, αλλά με την Παιδεία να παίζει το ρόλο του «εθνικού θέματος» που δικαιολογεί την προσφυγή στις κάλπες. Αυτό πλέον δεν κυκλοφορεί σαν διαρροή προς δημοσιογράφους, αλλά δηλώνεται σχεδόν καθαρά από κορυφαία στελέχη της ΝΔ. Ο Καραμανλής θα χρησιμοποιήσει το εκλογικό αποτέλεσμα ως λευκή επιταγή, ως λαϊκή εντολή για να ψηφίσει με συνοπτικές διαδικασίες το νόμο-πλαισίο.

Σε κλειδί των εξελίξεων μετατρέπεται, λοιπόν, η διαδικασία αναθεώρησης του άρθρου 16. Αν αυτή η διαδικασία σταματήσει τώρα, η κυβέρνηση θα έχει πτητηθεί σ' ένα δεύτερο μέτωπο μετά την πόττα της στο μέτωπο του νόμου-πλαισίου το περασμένο καλοκαίρι. Και θα το σκεφτεί πολύ καλά να προχωρήσει σε εκλογές με κυρίαρχο θέμα την Παιδεία. Κι αν προχωρήσει, όμως, θα έχουν αλλάξει οι συσχετισμοί και ο αγώνας στη συνέχεια θα δοθεί από καλύτερες θέσεις.

Για να γίνει αυτό, θα πρέπει να σπάσει το μέτωπο με το ΠΑΣΟΚ. Άλλα το μέτωπο δεν πρόκειται να σπάσει από τα μέσα, με τις αντιδράσεις κάποιων τημπάτων του ΠΑΣΟΚ. Το μέτωπο μπορεί να σπάσει μόνο από το κοινωνικό κίνημα, καρδιά του οποίου -ας μη γελιόμαστε- στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι οι φοιτητές. Αυτοί είναι που πρέπει ν' απαντήσουν στο δίλημμα: περιοδικές εξάρσεις με διήμερες-τριήμερες καταλήψεις και συλλαλητήρια ή καταλήψεις διαρκείας από το Γενάρη; Μέση λύση δεν υπάρχει. Στις αρχές Γενάρη πρέπει να δοθεί απάντηση στην πράξη.



■ Συνεννοηθείτε

Μεγάλο καμάρι της κυβέρνησης η «μείωση της ανεργίας». Τα «μαγειρεία» της ΕΣΥΕ και του ΟΑΕΔ δουλεύουν εντατικά, προσφέροντάς μας συνεχώς απαράμιλλες διαβεβαιώσεις του παλιού πολιτικού γνωμικού: «Οι αριθμοί ευημερούν, οι άνδρωποι δυστυχούν». Ομως, μες στη βιασύνη τους οι υπουργοί της κυβέρνησης (που ζέρουν πολύ καλά ότι τα στοιχεία είναι «μαγειρεμένα») δε συνεννοούνται μεταξύ τους και άλλα λέει ο ένας, άλλα ο άλλος.

«Η ανεργία, από το 11,3% που ήταν στις αρχές του 2004, έχει μειωθεί στο 8,8% και συνεχίζει να μειώνεται», είπε ο Τσιτουρίδης μιλώντας στο Εθνικό Συμβούλιο Απασχόλησης στις 14 Δεκέμβρη.

«Σας δυμίζω ότι παραλάβαμε την ανεργία στο 11,3% τον Μάρτιο του 2004. Και σήμερα, μετά από σκληρή προσπάθεια, η ανεργία - με βάση τα στοιχεία που δα ανακοινώνει αύριο η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία - μειώθηκε το τρίτο τρίμηνο του 2006 στο 8,3%», είπε ο Αλογοσκούφης, παρεμβαίνοντας στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό στη Βουλή ειδικά για το δέμα της ανεργίας.

Καλό το μαγείρεμα, αλλά ας συνεννούνται καλύτερα μεταξύ τους, γιατί πιάνονται στα πράσα.

■ Καμάρι

«Έμεις ανοίχαμε τον ΟΤΕ στον ανταγωνισμό. Απελευθερώσαμε τις τηλεπικονιωνίες της σταδιερής τηλεφωνίας με την Cosmote. Στην κινητή τηλεφωνία δημιουργήσαμε καλύτερες συνδήσεις ανταγωνισμού». Γιωργάκης Παπανδρέου στη Βουλή, 14.12.06. Συμφωνούμε απόλυτα. Πρωτόπορο στις ιδιωτικοποιήσεις ήταν το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ ακολούθει συνεχίζοντας την ίδια πολιτική.

■ Προβοκάτορας

Σαν κοινός προβοκάτορας ενήργησε ο Πολύδωρας, ζητώντας από τον ΣΥΝ δήλωση αποκήρυξης φαινομένων πολιτικής βίας και κατηγορώντας τον ότι έχει πάρει υπό την προστασία του «τους αντιεξουσιαστές». Γιατί χτύπησε ειδικά τον ΣΥΝ και όχι άλλες κοινοβουλευτικές πολιτικές δυνάμεις; Γιατί ο ΣΥΝ παραδοσιακά δείχνει μια ευαισθησία σε ζητήματα πα-



■ Ο ένοχος έχει όνομα: καπιταλισμός

«Ο άνδρωπος ζει πια και ενεργειά παρανοϊά». Αυτό είναι το αφετηριακό συμπέρασμα του Γ. Βότση για τα αίτια της οικολογικής κρίσης («Ελευθεροτυπία», 18.12.06). Κατά τον αρδογράφο, «η οικολογική κρίση είναι οικουμενική. Και δεν κάνει ταξικές ή άλλες διακρίσεις! Οσο για τα αίτια της οικολογικής κρίσης, δαμάστε σκέψη: «Γενεσιονάρχος της αιτίας είναι το κυρίαρχο μοντέλο ανάπτυξης. Η ανάπτυξη, δηλαδή, χωρίς όρια, με κατασπατάληση των φυσικών πόρων, καταστροφικές επεμβάσεις στη φύση και ενεργειακή εξάρτηση από το πετρέλαιο».

Ετοι, γενικά και αόριστα, ουδέτερα, αταξικά. Για μια ακόμη φορά ο τσαρλατάνος αυτός της δημοσιογραφίας δέτει τη γραφίδα του στην υπηρεσία του καπιταλισμού, με τον μοναδικό τρόπο που αυτός έχει: ξεκινώντας από υπαρκτά προβλήματα και φτάνοντας σ' ένα «διά ταύτα» που κρύβει τον υπαίτιο και οδηγεί σε αναζήτηση λύσεων με ευδύνη του υπαίτιου, στο πλαίσιο του συστήματος που αυτός έχει διαμορφώσει και κουμαντάρει.

Ο ένοχος έχει όνομα, κύριε Βότση. Λέγεται καπιταλισμός. Αυτός καταστρέφει όχι μόνο τη φύση αλλά και τον ίδιο τον άνδρωπο. Για να μπορέσουμε να επαναφέρουμε την ισορροπία ανάμεσα στον εργαζόμενο άνδρωπο και το «ανόργανο σώμα του» (Μαρξ), δα πρέπει να εξαφανίσουμε από προσώπου Γης τον καπιταλισμό. Άλλιώς, λύση δεν πρόκειται να υπάρξει. Οικολογία αυτόνομη και διαταξική δε μπορεί να υπάρξει. Αυτή δα έχει πάντοτε ταξικό πρόσημο.

τριακοσίων έως πεντακοσίων λέξεων. Ρεπορτάζ διεκπεραίωσης, δηλαδή. Με το που επέστρεψε ο Γιωτόπουλος άρχισαν τα δισέλιδα.

Φυσικά και δεν έχουμε πρόβλημα με την υπεράσπιση Γιωτόπουλου από τη φυλλάδα των Τεγόπουλων. Με την προκλητική μονομέρεια έχουμε πρόβλημα. Με τη μονομέρεια που έτσι όπως εκδηλώνεται στέλνει ένα έμμεσο πληγ σαφές μήνυμα: ο μόνος αδώνς σ' αυτή τη δίκη είναι ο Γιωτόπουλος. Και μη μας πει κανές ότι οι άλλοι έχουν δώσει ομολογίες και μετά τις πήραν πίσω. Γιατί υπάρχουν και άλλοι που από την αρχή έχουν αρνηθεί κάθε σχέση με την υπόδεση. Υπάρχει ο Κωστάρης, υπάρχει ο Παπαναστασίου. Και γι' αυτούς ούτε μεγάλα ρεπορτάζ, ούτε κύρια άρδη, ούτε συνεντεύξεις υπερασπιστών. Ενα κείμενο έγραψαν κάποιοι διανοούμενοι για να υπερασπιστούν την αδωάτη του Κωστάρη και αυτό το κείμενο δεν μπήκε ποτέ στην «Ελευθεροτυπία», μολονότι αρχικά η διεύθυνσή της είπε πως δα το βάλει. Εμεινε σε κάποιο συρτάρι να αραχνίαζει, ρώτησαν οι άνδρωποι τι γίνεται, τους είπαν ότι δεν πρόκειται να μπει και αναγκάστηκαν να το δημοσιεύσουν στην «Εποχή», αναφέροντας το τι προηγήθηκε.

■ Με τα ίδια μέσα

«Έγώ δεν μιλήσω για την εγκυρότητα των δημοσκοπήσεων. Θα μιλήσω για κανόνες. Δεν είναι δυνατόν μια εταιρεία δημοσκοπήσεων να εξαρτάται οικονομικά από ένα υπουργείο, από την κυβέρνηση, από το κράτος και να περιμένουμε ότι αυτή δα δυσαρεστήσει την κυβέρνηση», δηλώνει ο Γιωργάκης στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», απαντώντας σε ερώτημα περί «περιέργων δημοσκοπήσεων». Ετοι είναι, μόνο που «ξεχνά» μια λεπτομέρεια. Η εταιρία στην οποία αναφέρεται και για την οποία «βράζουν» τα πασοκοστελέχη, την ίδια ακριβώς σχέση είχε με τον κρατικό μηχανισμό και επί ΠΑΣΟΚ. Από τα δικά της γκάλοι βγήκε το προσόνυμο «ο καταλληλότερος» για τον Σημίτη. Και για την άνοδο του ίδιου του Γιωργάκη στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ έπαιξε ρόλο η εν λόγω εταιρία. Ας μη διαμαρτύρεται, λοιπόν, τώρα που ο Καραμανλής με τον Ρουσόπουλο πληρώνουν το ΠΑΣΟΚ με το ίδιο νόμισμα. Μία μας και μία σας, έτσι παίζεται το παιχνίδι.

■ Παρθενογένεση

Από την ίδια συνέντευξη του Γιωργάκη, μια δήλωση που ξεκίνα με ένα Λουδοβίκειο «εγώ» και διεκδικεί μια δέση στη λίστα με τις παπάρες της χρονιάς:

«Έγώ διεκδικώ μια πρώτη ευκαιρία για να κάνουμε πράξη το όραμά μας. Τη δημιουργία μιας χώρας πρωτοπόρας, κοινωνικά δίκαιης, ανοιχτής στον κόσμο και σίγουρης για το μέλλον της». Αρα, όλες οι προηγούμενες «ευκαιρίες» (πέντε εκλογές κέρδισε) διαγράφονται αυτοδικαίως και μόλις τώρα δα δοθεί η πρώτη που τη διεκδικεί ο Γιωργάκης με το υπερμεγέδης «εγώ» του!

■ Οσα δε φτάνει η αλεπού...

Για «εξαλοσύνη» κατηγορεί το ΠΑΜΕ τις παρατάξεις ΑΡΣΙ και Νιοστέρι, επειδή στη γενική συνέλευση της ΕΙΝΑΠ πρότειναν πενδήμερη απεργία των νοσοκομειακών γιατρών για το διάστημα 15-19 Γενάρη και δε συντάχθηκαν με την πρόταση του ΠΑΜΕ για «κινητοποίησης ουμβολικού χαρακτήρα» και «συνελεύσεις ανά νοσοκομείο». Και μόνο η χρήση του όρου «εξαλοσύνη» λέει πολλά (την ίδια κατηγορία δέχεται συνεχώς το ΠΑΜΕ στη ΓΣΕΕ, για παράδειγμα), ας το ξεπεράσουμε όμως για να πάμε στην ουσία: γιατί είναι «εξαλοσύνη»; Σε ποια δεδομένα βασίζεται αυτός ο χαρακτηρισμός; Οσο κι αν ψάχνει το σχετικό ρεπορτάζ {«Ριζοσπάστης», 15.12.06} δε βρίκαμε λέξη. Βρίσκουμε μόνο την προβοκατόρικη επισήμανση ότι η πρόταση για πενδήμερη απεργία υπερψηφίστηκε «όταν η συνέλευση είχε απομαζικοποιηθεί». Ενώ αν υπερψηφίζόταν η πρόταση του ΠΑΜΕ, όλα δα ήταν εντάξει. Θυμίζουμε μόνο πως ανάλογη αντιμετώπιση είχε από το ΠΑΜΕ και η πρόταση για πενδήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες στους δασκάλους. Αυτή η πρόταση υπερψηφίστηκε κόντρα στην πρόταση του ΠΑΜΕ, η απεργία έγραψε ιστορία και το ΠΑΜΕ αναγκάστηκε να συρθεί σ' αυτή για να μην απομονωθεί από τον κλάδο.

Mε πρωτοβουλία των Ζαπατίστων, ορίστηκε η 22η Δεκεμβρίου ως μέρα διεθνώς αλληλεγγύης στους εξεγερμένους της Οαχάκα, που εξακολουθούν να αντιστέκονται σε συνθήκες άγριας κρατικής καταστολής.

Παραθέτουμε την τελευταία ανακοίνωση της Λαϊκής Συνέλευσης των Λαών της Οαχάκα (APPO), που δίνει μια μικρή γεύση της κατάστασης.

Λευτεριά σε όλες και όλους!

Λαές της Οαχάκα, αδέλφια, σύντροφοι και συντρόφισσες

Μετά τις ταλαιπωρίες και τον πόνο που προκάλεσε σε όλους μας, η κυβέρνηση του Ουλίσες Ρουΐζ αρχίζει να επιδεικνύει μια ανδιαστική «ελεγμοσύνη» για ένα μέρος των θυμάτων της, που είναι αγνοούμενοι, φυλακισμένοι, βασανισμένοι, καταδιωγμένοι και νεκροί.

Αρέθηκαν ελεύθεροι πάνω από 40 κρατούμενοι/ες στη φυλακή Nayarit. Μάθαμε επίσης πως στις 14 Δεκεμβρίου μεταφέρθηκαν όλοι οι κρατούμενοι (πολιτικοί και πτοινικοί) από τη

■ 22η Δεκεμβρίου

Διεθνής μέρα αλληλεγγύης στην εξέγερση της Οαχάκα

φυλακή Zimatlan στη Miahualan.

Οπως φαίνεται, έχουν σκοπό να μεταφέρουν τους υπόλοιπους φυλακισμένους από τη Nayarit στη Zimatlan και γι αυτό την εκκένωσαν.

Η απελευθέρωση αυτή είναι προφανές πως αφορά ένα μέρος των πολιτικών κρατούμενων. Και οι υπόλοιποι;

Τους θελουμένους ελεύθερους!

◆ Θελουμένες να εμφανιστούν ζωντανοί όλοι οι αγνοούμενοι

◆ Να σταματήσουν οι βασανισμοί που υποβάλλονται οι κρατούμενοι/ες

◆ Να σταματήσουν η καταστολή και τα εντάλματα σύλληψης ενάντια στο λαό και στην APPO

Με την απελευθέρωση των 40 κρατούμενων, που έγινε χάρη στην πολιτική πίεση του κινήματος σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο, και επίσης γιατί σε μερικές μέρες θα φτάσει εδώ μια διεθνής αντιπροσωπεία παραποτηρητών για να καταγράψει τις καταπατήσεις των ανθρώπων δικαιωμάτων στην Οαχάκα, και φυσικά εξαιτίας των κινήσεων των δικηγόρων, των οικογενειών των κρατούμενων και της δράσης της APPO, ο Ρουΐζ προσπαθεί να νομιμοποιηθεί και να ξεφύγει από τη δύσκολη κατάσταση που ο ίδιος προκάλεσε.

Ηλίθιε! Νομίζεις ότι αυτό μόνο θα είναι αρκετό για να αποκαταστήσει το βαθύ και άσβητο πόνο που προκάλεσε στην Οαχάκα! Ενας πόνος

που θα ξεπληρωθεί μόνο όταν ο λαός πάρει την εξουσία στα χέρια του και στείλει στα σκουπίδια της Ιστορίας τους καπιταλιστές και τις κυβερνήσεις – μαριονέτες σαν κι αυτήν. Γιατί ο καπιταλισμός τρέφει τυράννους σαν τον Ρουΐζ.

Κάτω ο Ουλίσες Ρουΐζ!

Θάνατος στον καπιταλισμό!

Συμφιλιωστ! Μεταξύ ποιων; Μεταξύ αυτών που ταπεινώθηκαν, εξευτελίστηκαν, βασανίστηκαν, καταδιώχθηκαν με τους φίλους του Ουλίσες που συσσωρεύουν περιουσίες και χειροκροτούν τη βαρβαρότητα στην Οαχάκα;

Ποτέ!

ΟΛΗ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΟ ΛΑΟ!

Η Λαϊκή Συνέλευση των λαών της Οαχάκα (17/12/06)

■ Μαλίκικι προς ΗΠΑ

Στόχος σας οι Σουνίτες αντάρτες

Παρόλι που η σιτική πολιτοφυλακή «Στρατός του Μεχντί» του Μοκτάντα αλ-Σαντρ κατηγορείται από τις οργανώσεις της ιρακινής αντίστασης ότι ευθύνεται για τις περισσότερες απαγωγές και σφαγές Σουνίτων και χαρακτηρίζεται από την τελευταία τριμηνία έκθεση του αμερικανικού Πενταργάνου ως ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την ασφάλεια και υποκινητής του εμφύλιου πολέμου, έχοντας υπερκεράσει την Αλ-Κάιντα, ο Ιρακινός πρωθυπουργός Νουρί αλ - Μαλίκι έχει καταρτίσει ένα σχέδιο ασφάλειας για τη Βαγδάτη, με βάση το οποίο στόχος των αμερικανικών στρατευμάτων θα είναι οι Σουνίτες αντάρτες και όχι οι σιτικές πολιτοφυλακές.

Πιο συγκεκριμένα, το σχέδιο προβλέπει να αναλάβουν τα αμερικανικά στρατεύματα τον πόλεμο κατά των Σουνίτων ανταρτών για τέσσερις έως οχτώ βδομάδες στα περίχωρα της Βαγδάτης, όπου πιστεύει ο Μαλίκι ότι βρίσκεται η βάση τους, ενώ οι ιρακινές δυνάμεις θα αναλάβουν τη κύρια ευθύνη περιπολίας μέσα στη Βαγδάτη. Στο διάστημα αυτό, ο Μαλίκι θα αναλάβει να πείσει το Σαντρ να σταματήσει ο «Στρατός του Μεχντί» να τροφοδοτεί τη βία, χρησιμοποιώντας τη τακτική του «βούρδουλα και του καρότου». Αν ο «Στρατός του Μεχντί» συνεχίσει τις επιθέσεις, τα ιρακινά και τα αμερικανικά στρατεύματα θα τον χτυπήσουν.

Σύμφωνα με τους δυο σύμβολους του Ιρακινού πρωθυπουργού που μίλησαν στην πληροφορία

■ Πέντε φορές πάνω τα διόδια

Ποια είναι η διαφορά ενός «νεοφιλελεύθερου» από έναν «λαϊκό φιλελεύθερο». Ο πρώτος φωνάζει ευθέως ότι είναι υπηρέτης του κεφάλαιου, ενώ ο δεύτερος κάνει τη δουλειά στη ζουλά και δημοσίως εμφανίζεται ως υπηρέτης του λαού. Ο Αλογοσκούφης, για παράδειγμα, ζητάει να γραφεί και στο Σύνταγμα ότι τα συμφέροντα του κεφάλαιου είναι υπεράνω δόλων. Ενώ ο Σουφλιάς διαφημίζει ως σπουδαίο έργο υπέρ του λαού την κατασκευή της Ιόνιας οδού, χωρίς να κάνει κουβέντα για τον πενταπλασιασμό των διοδίων και την παραχώρηση ακόμα και εθνικών δρόμων που κατασκεύασε το κράτος στους ιδιώτες, προκειμένου να αρχίσουν από τώρα να εισπράττονται διόδια για να κατασκεύασουν τα νέα τμήματα.

Τον Απρίλη του 2005 τα διόδια στους (ο Θεός να τους κάνει) εθνικούς δρόμους αυξήθηκαν κατά 43%. Τον επόμενο Μάρτιο -όπως ανακοίνωσε ο Σουφλιάς- από 1,7 λεπτά από ανά χιλιόμετρο που είναι σήμερα θα φτάσουν τα 2,5 λεπτά ανά χιλιόμετρο. Και μόλις ολοκληρωθούν τα έργα θα εκτιναχθούν στα 4 λεπτά ανά χιλιόμετρο. Δηλαδή, μέσα σε μια πενταετία (2005-2010) θα πενταπλασιαστούν. Αυτά με το σημερινό σχεδιασμό, γιατί έχουμε συνθήσιες στους... ενδιάμεσους ανασχεδιασμούς, που οδηγούν τις τιμές σε ακόμα μεγαλύτερα ύψη.

Η κατασκευή της Αττικής Οδού και η εκμετάλλευσή της από εργολάβους για 35 χρόνια είναι ο πιλότος για τις υπόλοιπες συμβάσεις παραχώρησης. Με ελάχιστο έως καθόλου κεφάλαιο (για ξεκίνημα έχουν τις προκαταβολές και τα υπόλοιπα τα καλύπτουν με δανεισμό) οι εργολάβοι παίρνουν έναν αυτοκινητόδρομο για μια 35ετία, εκμεταλλεύμενο όχι μόνο τα διόδια αλλά και τους σταθμούς εξυπηρέτησης που θα κατασκευάζονται κατά μήκος τους. Και βέβαια, το πανωποίκι από το δημόσιο είναι δεδομένο.

Για παράδειγμα, η ελληνο-σπανική κοινοπράξια που «πήρε» προχέρεις την Ιόνια οδό θα κατασκεύασει αυτοκινητόδρομο συνολικού μήκους 159,4 χιλιομέτρων, ενώ θα εκμεταλλεύεται αυτοκινητόδρομους μήκους 382 χιλιομέτρων. Πήρε και το τμήμα του ΠΑΘΕ από τη Μεταμόρφωση ως τη Σκάρφεια Φθιώτιδας, ενώ ήδη άρχισε η φιλολογία και για τη δημιουργία σταθμού διοδίων στον κόμβο της Κηφισιάς (εκεί που είναι η αντιπροσωπεία της Mercedes)! Ουσιαστικά δυο κοινοπράξιες έχουν «πάρει» ή διεκδικούν δόλους τους αυτοκινητόδρομους και σ' αυτές κυρίαρχοι είναι οι γνωστοί... ντα βατζήδες!

■ Πρωτοπόρα δράση της Πρωτοβουλίας Οικοδόμων τη μέρα της απεργίας

Ανεξάρτητα, ταξικά, αγωνιστικά

Γύρισε την πλάτη και στη ΓΣΕΕ και στο ΠΑΜΕ Η Πρωτοβουλία Οικοδόμων και τη μέρα της «εθιμοτυπικής» 24ωρης απεργίας (13 Δεκέμβρη) αποφάσισε να κινηθεί αυτόνομα, σε μια εκδήλωση ταξικής πάλης, άκρως συμβολικό (και όχι μόνο) χωρακτήρα. Πρωί-πρωί, οι οικοδόμοι της Πρωτοβουλίας πήγαν στη Νέα Μάκρη, προκειμένου να οργανώσουν κινητοποίηση μαζί με μετανάστες εργάτες της περιοχής, που αντιμετωπίζουν προβλήματα με τις κρατικές αρχές.

Στην κεντρική πλατεία της πόλης, όπου λειτουργεί πιάτσα οικοδόμων από την οποία οι εργολάβοι παίρνουν κάθε πρωί εργάτες, μέλη της Πρωτοβουλίας απευθύνθηκαν στους μετανάστες στα Ελληνικά, τα Αλβανικά και τα Τουρκικά. Δεν περιορίστηκαν μόνο στο Ζήτημα της γραφειοκρατικής ταλαιπωρίας και των χαροκόπων μεροκάματων για να βγουν οι αδειες παραμονής, αλλά έθεσαν γενικότερα το Ζήτημα της νομιμοποίησης όλων των μεταναστών χωρίς όρους, της κατάργησης των φορομητητικών και εισπρακτικών διατάξεων και της περιοχής στη μητρική τους γλώσσα.

Στη συνέχεια, όλοι μαζί, Έλληνες και αλλοδαποί, πορεύτηκαν στο Δημαρχείο της πόλης, όπου αντιπροσωπεία (με πολυεθνική σύνθεση) επισκέφτηκε και συζήτησε με το δήμαρχο, απαιτώντας να βάλει προσωπικό προκειμένου να διεκπεραιώνονται γρήγορα οι υποθέσεις των μεταναστών μέσα από διακρατικές συμφωνίες. Σ' αυτά τα ζητήματα αναφερόταν και η προ-



κήρυξη της Πρωτοβουλίας, που ήταν γραμμένη στα Αλβανικά, τα Αραβικά και τα Τουρκικά, απευθύνομην μ' αυτό τον τρόπο σε όλους τους μετανάστες της περιοχής στη μητρική τους γλώσσα.

Στη συνέχεια, όλοι μαζί, Έλληνες και αλλοδαποί, πορεύτηκαν στο Δημαρχείο της πόλης, όπου αντιπροσωπεία (με πολυεθνική σύνθεση) επισκέφτηκε και συζήτησε με το δήμαρχο, απαιτώντας να βάλει προσωπικό προκειμένου να διεκπεραιώνονται γρήγορα οι υποθέσεις των μεταναστών μέσα από διακρατικές συμφωνίες. Σ' αυτά τα ζητήματα αναφερόταν και η προ-

τος έχει αφήσει εντελώς αβοήθητους τους Δήμους. Δε μπορεί οι μετανάστες να γίνονται μπολάκι ανάμεσα σε κράτος και δημοτικές αρχές.

Την ώρα που η αντιπροσωπεία ενημέρωνε τους συγκεντρωμένους για τη συζήτηση με το δήμαρχο, ενημερώθηκαν ότι λίγο παραπέρα, στην πλατεία, η Αστυνομία «μάζευε» μετανάστες! Ετρέξαν στην πλατεία αλλά οι μπάτσοι τους είχαν ήδη μεταφέρει στο Τμήμα. Ετσι, συγκροτήθηκε αμέσως προείδηση προσαγωγές ως άσκηση τρομοκρατίας και ξεκαθάρισαν πως δεν πρόκειται να φύγουν αν δεν πάρουν μαζί τους προσαχθέντες μετανάστες. Οι μπάτσοι

ντήθηκαν με το διοικητή του, καταγγέλλοντας τις προσαγωγές μεταναστών. Η απάντηση του ήταν ότι οι προσαχθέντες δεν είχαν μαζί τους τις πρωτότυπες αδειες παραμονής, αλλά φωτοαντίγραφα! Το ότι κουβαλούν φωτοαντίγραφα μη τυχόν και χάσουν τα τόσο πολύτιμα γ' αυτούς πρωτότυπα και τρέχουν μετά και δεν προλαβίσουν, δεν ελεγε τίποτα στον διοικητή. Τα μέλη της Πρωτοβουλίας κατήγγειλαν τις προσαγωγές ως άσκηση τρομοκρατίας και ξεκαθάρισαν πως δεν πρόκειται να φύγουν αν δεν πάρουν μαζί τους προσαχθέντες μετανάστες. Οι μπάτσοι

■ Συλλογική Σύμβαση διεκδικούν στην ΤΙΜ

Με ταξικό μπούσουλα

θα καλύπτουν με αξιοπρέπεια το σημερινό κόστος ζωής. β) Επιδόματα που θα καλύπτουν επίσημες διαπραγματεύσεις με τη διοίκηση της εταιρίας για την υπογραφή της πρώτης στην ιστορία της Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΣΣΕ). «Από την πρώτη στιγμή της ιδρυσής μας» -σημειώνει σε ανακοίνωσή του το Σωματείο- «θέσαμε σαν πρωταρχικό στόχο την ανάγκη για την ύπαρξη μιας τέτοιας σύμβασης, η οποία θα καθορίζει με σαφή τρόπο μισθούς και επιδόματα, οι βάσεις των οποίων θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν την δέση, τα κέρδη και την σημαντική ανάπτυξη της εταιρίας για την υπογραφή της πρώτης συμβασιού μιας εταιρίας επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας».

αφού ο ανταγωνισμός των επιχειρήσεων στο κυρήγιο του μέγιστου κέρδους επβάλλει την τακτική της μονοχρικής πορείας,

Ταυτόχρονα απειδώματα ή περιορίζοντας το πεδίο εφαρμογής τους. Ταυτόχρονα, προχώρησε σε μια κίνηση αντιπροσωπού που δείχνει το φόρτο της απέναντι στο νεοσύστατο Σωματείο (ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 2005 και διαθέτει ιστοσελίδα: www.pasetim.com). Την ώρα, λοιπόν, που στις διαπραγματεύσεις τα στελέχη της εταιρίας δήλωναν ότι τα ταμεία της ΤΙΜ δεν μπορούν να ικανοποιήσουν τις «υπερβολικές» οικονομικές απαιτήσεις του σωματείου, ανήμερα της γενικής συνέλευσης ανακοίνωσαν τη χορήγηση μπόνους στους εργαζόμενους! Για πρώτη φορά στην ιστορία της εταιρίας.

Η γενική συνέλευση επιβεβαίωσε την εμμονή στους διεκδικητικούς στόχους του σωματείου και κατέληξε με μαζική παράσταση διαμαρτυρίας στα κεντρικά γραφεία της εταιρίας στο Μαρούσι, όπου επιδόθηκε στη διοίκηση τη φήμισμα που απαιτεί την υπογραφή σύμβασης.

Πρόκληση για τους πολιτικούς κρατούμενους

Στην Ελλάδα δεν έχουμε πολιτικούς κρατούμενους, ειδικό καθεστώς κράτησης, τρομονόμους και τρομοδίκες σε συνθήκες έκτακτου στρατοδικείου! Αυτό θέλησαν να πιστέψουμε οι διοργανωτές του «5ου Διεθνούς Συμπόσιου Ενάντια στην Απομόνωση», που έγινε το περασμένο Σαββατοκύριακο στην ΑΣΟΕΕ. Στα κείμενά τους δεν χώρεσε ούτε μια αράδα για τους πολιτικούς κρατούμενους στις ελληνικές φυλακές, στους προσκλημένους ούτε μια συλλογικότητα απ' αυτές που συμμετέχουν στο κίνημα αλληλεγγύης στους δικούς μας πολιτικούς κρατούμενους.

Ποιοι ήταν οι διοργανωτές; Το τουρκικό DHKPC (μετεξελιξή της «Ντεβ Σολ»), που απειδύνθηκε σε δυνάμεις του Περισσού και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Φυσικά, αυτές οι δυνάμεις έβαλαν απλά μια υπογραφή και δεν πάτησαν στο

εντελώς άμαζο συμπόσιο, το οποίο δεν απασχόλησε κανέναν πέρα από τους ελάχιστους που συμμετέχουν.

Την πρόκληση προς τους πολιτικούς



κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 181η συνέδριαση Πέμπτη, 14.12.06

Δίκη παραδίκαια και εξουσιαστικός τσαμπουκάς. Μόνο μ' αυτούς τους χαρακτηρισμούς μπορούν να περιγραφούν τα όσα έγιναν σήμερα στο έκτακτο τρομοδικείο. Εκείνοι που ενδεχομένως περίμεναν, μετά την αίτηση εξαίρεσης, να «χαλαρώσει» κάπως ο κλοιός και να επιδειχτεί ένας κάποιος σεβασμός στα τυπικά ζητήματα της δικαιοσύνας, αυτά που καθορίζονται αυστηρά από τη δικονομία, διαφεύστηκαν.

Με την έναρξη της διαδικασίας διαβάστηκαν τα έγγραφα που είχε προτείνει ο Α. Γιωτόπουλος διά του δικηγόρου Ι. Μυλωνά (άρθρο «Ελευθεροτυπία», δήλωση Παξινού και δελτίο Τύπου του ΔΣΑ, ανακοίνωση της επιτροπής δικαιωμάτων του ΣΥΝ και γνωμάτευση του καθηγητή Ανδρουλάκη. Στη συνέχεια, ο Ι. Μυλωνάς, αφού σημείωσε ότι ο Α. Γιωτόπουλος διάβασε μια μακροσκελή δήλωση τεσσάρων δακτυλογραφημένων σελίδων, αφού πρώτα διευκρίνισε ότι τα νομικά ζητήματα επεξεργάστηκε ο συνήγορος της επιλογής του Ι. Μυλωνάς. Κάνοντας εκτεταμένες αναφορές στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, η δήλωση κατέληγε σε ένα διαφοροποιημένο αίτημα. Το αίτημα να αντικατασταθούν οι διορισμένοι συνήγοροι, διότι αυτοί είναι ανεπαρκείς για να υπερασπιστούν τον Γιωτόπουλο, του οποίου η υπερασπιστική γραμμή εστιάζεται πλέον στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Ο πρώτος ουσιαστικά έχει παραπιθεί, ενώ έχει δηλωσεί ότι δεν αισκεί ποινική δικηγορία. Ο δεύτερος δεν έρει Αγγλικά ή Γαλλικά, άρα δεν έχει καμιά εποφή με τη νομολογία του ΕΔΔΑ. Ο τρίτος είναι νεαρός, άρα άπειρος στην πρακτική δικηγορία, ασχολείται με τη γενική θεωρία του δικαίου ετοιμάζοντας διδακτορική διατριβή, είναι προσανατολισμένος στη γερμανική σχολή και δεν ασχολείται με το ΕΔΔΑ.

«Απομένει να διατυπώσω το αίτημά μου προς το Δικαστήριό σας, που είναι τριπλό», κατέληξε ο Α. Γιωτόπουλος. «Ζητώ: α) Να λάβετε υπόψη την προφανή ανεπάρκεια και των τριών αυτεπαγγελτών διορισθέντων συνηγόρων μου, οι οποίοι δεν είναι σε θέση να μου παράσχουν αποτελεσματική νομική βοήθεια, αφού αντικειμενικά δεν διαθέτουν τις απαιτούμενες εξειδικευμένες γνώσεις, β) Να λάβετε υπόψη τις θετικές υποχρεώ-

τη δίκη. Τέτοια πρόθεση δεν υπάρχει, είπε. Οσο για τον κ. Κοντ, είναι ενήμερος για τα πάντα, δεν θα ζητήσει καμιά προθεσμία για να ενημερωθεί και η υπεράσπιση Γιωτόπουλου θα έχει δικό της διερμηνέα.

Το δικαστήριο απορύθηκε και όταν επέστρεψε ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι εμφένει στη διάταξη περί διορισμού (απέρριψε δηλαδή και τη μεσοβέζικη πρόταση της εισαγγελέα, που θα μπορούσε να αποτελέσει μια διέξοδο γ' αυτού). «Να σας δώσουμε μια τελευταία ευκαιρία. Κύριε Γιωτόπουλε, τη δήλωσή σας παρακαλώ», είπε ο Ι. Μυλωνάς.

Ο Α. Γιωτόπουλος διάβασε μια μακροσκελή δήλωση τεσσάρων δακτυλογραφημένων σελίδων, αφού πρώτα διευκρίνισε ότι τα νομικά ζητήματα επεξεργάστηκε ο συνήγορος της επιλογής του Ι. Μυλωνάς. Κάνοντας εκτεταμένες αναφορές στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, η δήλωση κατέληγε σε ένα διαφοροποιημένο αίτημα. Το αίτημα να αντικατασταθούν οι διορισμένοι συνήγοροι, διότι αυτοί είναι ανεπαρκείς για να υπερασπιστούν τον Γιωτόπουλο, του οποίου η υπερασπιστική γραμμή εστιάζεται πλέον στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Ο πρώτος ουσιαστικά έχει παραπιθεί, ενώ έχει δηλωσεί ότι δεν αισκεί ποινική δικηγορία. Ο δεύτερος δεν έρει Αγγλικά ή Γαλλικά, άρα δεν έχει καμιά εποφή με τη νομολογία του ΕΔΔΑ. Ο τρίτος είναι νεαρός, άρα άπειρος στην πρακτική δικηγορία, ασχολείται με τη γενική θεωρία του δικαίου ετοιμάζοντας διδακτορική διατριβή, είναι προσανατολισμένος στη γερμανική σχολή και δεν ασχολείται με το ΕΔΔΑ.

«Απομένει να διατυπώσω το αίτημά μου προς το Δικαστήριό σας, που είναι τριπλό», κατέληξε ο Α. Γιωτόπουλος. «Ζητώ: α) Να λάβετε υπόψη την προφανή ανεπάρκεια και των τριών αυτεπαγγελτών διορισθέντων συνηγόρων μου, οι οποίοι δεν είναι σε θέση να μου παράσχουν αποτελεσματική νομική βοήθεια, αφού αντικειμενικά δεν διαθέτουν τις απαιτούμενες εξειδικευμένες γνώσεις, β) Και έχει δίκι.

Προηγουμένως, οι δυο παρόντες διορισμένοι διαμαρτυρήθηκαν χλιαρά, χωρίς να απαντήσουν σε τίποτα το συγκεκριμένο. Ενδεκα μήνες δε μας δέχτηκε ούτε για καλλιέργεια, πάνω τα λέει τώρα αυτά; Άρα, 11 μήνες μεσα ως θεωρούσε ικανούς την Αγγελής. Την επάρκειά μου την έχω αποδέχει σε ακροστήρια και δημοσιεύεις, είπε ο Κάβουρας. Ας πούμε πως είναι κι έτσι. Μήπως, όμως, μπορούν οι δυο δικηγόροι να μας λύσουν την έξης απορία; Έχουν μπροστά τους τον κατηγορούμενο που διορίστηκαν να υπερασπιστούν και τον ακούνει να τους λέει φράση-κάρτα ότι τους θεωρεί ανεπάρκεις, ότι δεν τους εμπιστεύεται και θελεί να διορίσει άλλους. Ποια δεοντολογία τους επιπρέπει να παραμένουν; Το ερώτημα απευθύνεται και στον ΔΣΑ, που θα έπρεπε να παρέμβει. Γιατί εδώ δεν έχουμε διορισμό συνηγόρων σε κάποιον κατηγορούμενο που π.χ. δεν έχει λεφτά να πάρει της δικής του επιλογής. Εδώ τα πράγματα είνοι ολοφόρνερα. Σωστά ο ΔΣΑ τάχθηκε υπέρ του δικαιώματος του Γιωτόπουλου να διορίσει συνηγόρους της δικής του επιλογής. Δεν θα έπρεπε, όμως, να ασχοληθεί και με τα μέλη του που αρνούνται στον κατηγορούμενο αυτό το δικαίωμα; Ο Γιωτόπουλος δε μιλάει πολιτικά, νομικά μιλάει. Αυστηρά νομικά. Και έχει δίκι.

Το δικαστήριο πήρε διάλειμμα για να

αποφασίσει, αλλά όταν επέστρεψε ο πρόεδρος ανακοίνωσε διακοπή για αύριο! Δυστοκία στη λήψη της απόφασης; Ή μήπως διακοπή για να... συμβουλευτούν το μαξιλάρι, που στην προκειμένη περίπτωση έχει ονοματεπώνυμο;

■ 182η συνέδριαση Παρασκευή, 15.12.06

«Μηδενική ανοχή στους τρομοκράτες, ακόμα κι αν χρειαστεί να τσαλαπατηθούν στοιχειώδεις κανόνες του ιοχύντος Δικαίου. Το Δίκαιο είναι για τους ενωματωμένους στην αστική δημοκρατία και όχι για όσους την πολεμούν. Ακόμα κι αν δηλώνουν πολέμιο της, ακόμα κι αν δηλώνουν ότι αποδέχονται τους κανόνες του παιχνιδιού και αυτό που ορίζεται ως κράτος δικαίου, αφείνει να έχουν υποδειχτεί ως τρομοκράτες για να πάψει να ισχύει γ' αυτούς ότι ισχύει για όλους τους άλλους. Αυτό ήταν, σε ελεύθερη απόδοση-ερμηνεία, το νόημα της απόφασης του έκτακτου τρομοδικείου στο αίτημα του Α. Γιωτόπουλου να του επιπροσεί να διορίσει συνηγόρους της δικής του επιλογής, γιατί οι διορισμένοι είναι ανεπάρκεις να τον υπερασπιστούν ενόψει Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Μια απόφαση που σήγουρα έχει και την «άνωθεν» έγκριση για να μην πούμε παρότρυνση. Αυτό το νόημα είχε κατά την απόψη μας η χτεσινή διακοπή, προκειμένου να εξεταστεί ένα τυπικό αίτημα. Άλλωστε, το ότι εκφωνήθηκε ένα λακωνικότατο σκεπτικό, χωρίς αναφορές σε νόμους και νομολογία, καταδεικνύει ότι δεν απαιτούνταν τόσο μεγάλη διακοπή για μιάσμιση ώρα! Λόγω επαγγελματικού κωλύματος θα επανέλθω τη Δευτέρα το πρωί, ανακοίνωσε ο Ι. Μυλωνάς. Ας σημειωθεί ότι στη διάρκεια των προηγούμενων φραστικών διαδικούμενών, την ώρα που ο Ι. Μυλωνάς έλεγε ότι δε μπορεί να ετοιμάσει μια αίτηση εξαίρεσης στο πόδι, ακούστηκε να λέει εκτός μικροφώνου: «Αμα θελετε!! Ενδεικτικό του κλίματος κι αυτό.»

Στο τέλος, η συνεδρίαση εξελίχτηκε σε σκέτη παραδίκαια. Το δικαστήριο βγήκε και η αφέως έφυγε για νέο δεκάλεπτο διάλειμμα. Οταν ξαναβγήκε, η εισαγγελέας πρότεινε τη διακοπή για τη Δευτέρα, λόγω της απούσιας του Ι. Μυλωνά και της διακοπής της έγινε δεκτή. Είχε ήδη πάει 1 μετά το μεσημέρι και ο χρόνος συνεδρίασης δεν ξεπέρασε το εικοσάλεπτο. Μια συνεδρίαση που θα μπορούσε να έχει τελεώσει στις 9:30' το πρωί, τελείωσε στη 1:00. Μιλάμε για σκέτο καφόνι στους συνηγόρους και τίποτ' άλλο.

■ 183η συνέδριαση Δευτέρα, 18.12.06

Η συνεδρίαση είχε τυπικό χαρακτήρα, αφού ήταν γνωστό ότι ο Α. Γιωτόπουλος θα υπέβαλε αίτηση εξαίρεσης του δικαιού. Η αίτηση εξαίρεσης υπεβλήθη κατά των πέντε τακτικών μελών του δικαστηρίου, ήταν γραπτή και -όπως διευκρίνισε εισαγγελέας ο Γιωτόπουλος- συντάχθηκε από τον δικηγόρο Ι. Μυλωνά, διότι ο ίδιος δεν γνωρίζει καθόλου νομικά. Αποτελεί ένα μακροσκελές, αυστηρό νομικό κείμενο, χωρίς πολιτικές αναφορές και καταγγελτικό λόγο (πλην μιας υπαινικτικής αναφοράς περί δίκης πολιτικών αντιπάλων, στο τέλος), που αντλεί επιχειρηματολογία από τη θεωρία (παραπομπές σε καθηγητές του Ποινικού Δικαίου) και τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σε σχέση με τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στη δίκη μετά την επιστροφή Γιωτόπουλου, τα οποία περιγράφονται αναλυτικά στην αίτηση εξαίρεσης, με αναφορές στα ανεπίσημα πρακτικά, που επισυνάπτονται (συνεχείς απορρίψεις των διαδοχικών αιτήσεών του με τις οποίες ζήτησε να ασκήσει το δικαίωμά

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

- * Σήμερα επιμονή. Αύριο παραμονή. Μετά, υπομονή.
- * Ζήτω οι εξαδιλιωμένοι, ανασφάλιστοι και νυχθμηρόν εργαζόμενοι, οι παρ' όλα αυτά άτακτοι κι ασυμβίθαστοι σύντροφοι που έρχονται πάλι αύριο, οι καλικάντζαροι.
- * Χριστός γεννάται μεδαύριο, εν φάντη των αλόγων σκούφων. Και γύρω μικρές, ακίνητες στρουμφοκάμηλοι.
- * Οχι ατέλειες. Κι εν τέλει μην ξεχάσουμε τα τέλη, επιτέλους. Για να μπορούμε να κυκλοφορούμε και να πληρώνουμε διόδια κι άλλα τέλη.
- * «Τέλη, τέλη, τέλη, κάλπικε ντουνιά / μ' έκανες κουρέλι, δεν σ' αντέχω πια / τούτη η γη σου δέλει σπίρτο και φωτιά». Δεν το λέω εγώ, με πρόλαβε η δεία Χάρη.
- * Τα Χριστούγεννα του Σκρουτζ Μακ Γκαργκάνα.
- * Να τον προσέξουμε τον Ιούλη που θα έρθει: Θα φέρει τις μαγικές ημερομηνίες 07.07.07 και 20.07.2007.
- * Η ευδυγραμμισμένη με την ηλεκτρονική εποχή παράγκα της Κοκκινοσκούφισας, κατακλύζεται από ταιλίς που ρωτούν τι θα ζητήσω από τον αϊ βασίλη. Θα ζητήσω λοιπόν, το αδικοχυμένο αίμα να πνίξει αυτούς που το προκάλεσαν. Άμην.

* Ασ' την όμως. Ειπ' ασ' την όμως. Άνδη ειπ' ασ' την όμως.

* «Ο νεόπλουτος, είριο resucitado (ο ζητιάνος που πάει καβάλα) είναι αχόρταγος στις απολαύσεις του, έχει ανάγκη την επίδειξη και φαίνεται ότι δέλει να σιγάσει τις τύψεις της συνείδησης και τον φόβο να μην ξαναγίνει φωτάχος, με τη χλιδή και την υπεροψία» (Ερρίκο Μαλατέστα).

* Παραμονές εορτών, τρεμόπαιξ για λίγο και κάληκε η αντίσταση μιας ηλεκτρικής δερμάστρας που έχω στην παράγκα. Πριν κοιμηθώ, εμβάδυνα λίγο στο προειδοποιητικό τρεμόπαιγμα και αντελήθηση ότι επρόκειτο για μήνυμα αντίστασης...

* Shit! Όύτε δέση δεν υπάρχει στα Internshity.

* Αναμένουμε λοιπόν τον Τσάντα Κλάους. Είναι και φίλα προσκείμενος, καθότι κοκκινοσκούφης. Οσο για τους τρεις μάγους, καταλαβαίνετε ότι είναι ανεδαφικό να τους προσμένουμε, λαμπάνομενων υπ' όψη του τόπου προέλευσης και της διαδρομής που θα ακολουθούσαν. Άλλωστε δεν υπάρχουν χριστοί, αλλά κυρίως άχροτοι.

* Αγία κρυάδα.

* Ευχόμαστε κι ελπίζουμε η νέα χρονιά να μας φέρει κι ένα ραδιόφωνο που θα παιζεί αποτυχίες. Βαρεδήκαμε τα ραδιόφωνα που παιζουν επιτυχίες.

* Εντάξει με τους πλωτούς γιατρούς του ΥΕΝ. Βάλτε και τον φτερωτό γιατρό στην Ολυμπιακή να ησυχάσει και το 60% της Θεσσαλονίκης.

* Το πρόβλημα του ΟΤΕ είναι αριγώς πωλητικό.

* Από τα βιβλία, ο πλούτος μετατοπίστηκε στα βιβλιάρια. Βιβλιοδαισία.

* Όσο για το rīn, καδορίζει πλέον το rīn-ικό δίκαιο. Rīn-οικολόγοι.

* Το απόλυτο φετίχ: Οι γόβες της Μαριέτας. Τρέμε κύτος (και κήτος) των υπό απόσυρση μονοπύδμενων πετρελαιοφόρων.

* Να δεις τι άλλα λέει ο λαός μας, εκτός από την «πουστιά»... Κάποια στιγμή δα τα πούμε κι αυτά τα γνωμικά στους γνώμονες - γνωμοδότες.

* Ο Σαρτρ επισκέφτηκε τον Μπάναντερ στο Σταμχάιμ. Οι φυλλόσοφοι του σήμερα δεν έχουν ακούσει τίποτα για τον Κορυδαλλό;

* Ντροπή, μέρες που είναι. Να ευχηθούμε και στους άλλους: Καλότοιχο το 2007.

* «Οι πειρασμοί! / Τι δα γινόμασταν αν η Κυριακή / δεν τους αράδιαζε όλους σαν νεράδες μπρος στους πόδους μας! / Να κάθεσαι! / Μια ευωδία σου πηγαίνει την ψυχή / πιο πέρα απ' τη δουλειά» (Χουάν Χιλ Αλμπερτ - «Η Κυριακή»).

Κοκκινοσκούφισα

kokinoskoufisa@eksegersi.gr

Πιάνουν τόπο οι απειλές

Οι απειλές του προέδρου του Αρείου Πάγου προς τους δικαστές, ότι παρανομούν όταν δικαιώνουν προσφυγές εργαζόμενων που διεκδικούν την επαναπρόσληψή τους πιάνουν τόπο. Οι δικαστές είναι υπαλλήλοι καριέρας. Η πλειοψηφία τους ξέρει να πτάχνει τα μηνύματα και να προσαρμόζει αναλόγως την ούτως ή άλλως ελαστική συνειδησή τους. Ιδιού ενα παράδειγμα:

Ο εργαζόμενος Δ.Φ. απολύθηκε από το σούπερ μάρκετ «Κοκκώσης» για συνδικαλιστικούς λόγους. Ήταν μέλος του Σωματείου Εμπορούπαλλήλων. Προσέφυγε στη Δικαιοσύνη και πρωτοδίκιας δικαιώματος. Αναγνωρίστηκε η συνδικαλιστική του δράση για τη βελτίωση των συνθηκών στο χώρο εργασίας, η απόλυτη ακυρώθηκε και του επιδικάστηκε αποζημίωση.

Ο εργοδότης έκανε έφεση και στο δευτερόβαθμο δικαστήριο έγιναν σημεία και τέρατα. Ο μάρτυρας υπεράσπισης του εργαζόμενου εμφανίστηκε ως μάρτυρας υπεράσπισης της επιχείρησης! Η συνδικαλιστική δράση του εργαζόμενου δεν αφιστήθηκε, αλλά κρίθηκε ότι ο συνδικαλισμός της ΓΣΕΕ είναι ανώδυνος για την επιχείρηση και επομένως η απόλυτη δεν συνιστούσε εκδικητική μεταχείριση!! Όσο για το πρωτόδικο δικαστήριο που δικαιώσει τον εργαζόμενο, αυτό χειρίστηκε την αγωγή με ελαφρότητα! Τέλος, ο απολυμένος εργαζόμενος πρέπει να πληρώσει τα δικαστικά έξοδα για τις δίκες και στους δύο βαθμούς!!!

Τα μηνύματα αυτής της απόφασης είναι προφανή: Μη τολμήσετε να επικαλεστείτε τη συνδικαλιστική σας δράση ως λόγο καταχρηστικής απόλυτης. Μη τολμήσετε να διεκδικήσετε εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας στο χώρο εργασίας σας, γιατί ο εργοδότης δικαιούται να σας απολύσει. Και μη διανοηθείτε να προσφύγετε στη Δικαιοσύνη, γιατί όχι μόνο θα εξακολουθήσετε να παραμένετε άνεργος, αλλά θα πληρώσετε κι από πάνω. Σκύψτε το κεφάλι και ανεχθείτε κάθε αυθαίρεσία και κάθε παρανοία των αφεντικών.



Και τώρα απολαύστε τις γιορτές

■ Πολυκαταστήματα

Απαιτούν κατάργηση της κυριακάτικης αργίας

Τους σικοπούς τους δεν τους έκρυψαν ποτέ οι καπιταλιστές των πολυκαταστημάτων, που συναντίζονται στον Σύνδεσμο Επιχειρήσεων Λιανικών Πωλήσεων Ελλάδος. Θέλουν την πλήρη κατάργηση κάθε κανονικότητας στο ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων (24 ώρες το 24ωρο, 365 μέρες το χρόνο), γιατί έτσι θα μπορέσουν και μεγαλύτερο μεριδίο της αγοράς να ελέγχουν (εκτοπίζοντας τα μικρομεσαία μαγαζιά) και την εκμετάλλευση των εργαζόμενων να αυξήσουν. Από την άλλη, καταλαβαίνουν ότι σ' αυτό τον τελικό σκοπό δε μπορούν να φτάσουν με τη μία. Κατανοούν τις πολιτικές ανάγκες των κυβερνήσεων, οι οποίες έχουν δώσει απτά δεήματα γραφής, τους έχουν πείσει ότι στέκονται στο πλευρό τους.

Μετά, λοιπόν, τη νέα διεύρυνση του ωράριου λειτουργίας, που αποφασίστηκε από την κυβέρνηση παρά τις αντιδράσεις (ως γνωστόν, το δρόμο τον έχουν ανοίξει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ), οι μεγαλοκαπιταλιστές του εμπόριου κρίνουν πως έφτασε η ώρα να θέσουν και να διεκδικήσουν την κατάργηση της αργίας της Κυριακής. Φώναξαν, λοιπόν, τον Σιούφα, τον τραπέζων (το δεύτερο έλαβε χώρα το βράδυ της Πέμπτης 14 Δεκέμβρη) και εκεί έθεσαν θέμα «λειτουργίας των καταστημάτων καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου», σημειώνοντας ότι αυτό αποτελεί ζήτημα «μείζονος σημασίας» για την «εύρυθμη λειτουργία της αγοράς».

Ο ΣΕΛΠΕ εξέδωσε και δελτίο Τύπου που αναφέρει τα αιτήματα που έθεσε στον υπουργό. Εκείνο που προξενεί εντύπωση είναι ότι δελτίο δεν εκδόθηκε από τη μεριά του υπουργείου Ανάπτυξης. Το προκλητικό αίτημα έμεινε δημοσίως ανοπάντητο, χωρίς ο υπουργός να επαναλάβει εκείνα που έλεγε όταν διεύρυνε το ωράριο (ότι η Κυριακή δεν συζητείται, παρά μόνο για μερικές φορές το χρόνο). Αυτό σημαίνει ότι η κυβέρνηση διάκειται ευνοϊκά στο αίτημα του ΣΕΛΠΕ, άλλο αν δεν θα τολμήσει να το ικανοποιήσει στο διάστημα μέχρι τις επόμενες εκλογές (για ευνόητους λόγους).

■ Ζητούν και τα ρέστα

Την πιθανότητα ενός «νέου κύκλου αστάθειας και διακυμάνσεων» του ελληνικού τουρισμού επισείδει ο Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων, για να προβάλει σειρά προκλητικών αιτημάτων. Οι... φτωχούληδες καπιταλιστές του τουρισμού ζητούν: Μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, μείωση των τιμολογίων ενέργειας (τουλάχιστον για ορισμένες περιοχές και για κάποιες χρονικές περιόδους), κατάργηση του μονοπώλου της «Ολυμπιακής» στην επίγεια εξυπηρέτηση (προφανώς είναι έτοιμοι να μπουν στο «κόλπο») και -εδώ προσέξτε- άμεση πολιτική απόφαση για τη λύση πλεοδομικών εκκρεμήτων των ξενοδοχείων (κοντολογίς, να τους νομιμοποιήσει η κυβέρνηση τις αυθαιρεσίες που έχουν κάνει, βιάζοντας το περιβάλλον και γράφοντας στα παλιά τους τα παπούτσια τους οικιστικούς νόμους).

Θράσος, θα έλεγε κανείς. Ομως, το θράσος ποτέ δεν έλειψε από την κατ' εξήχην κρατικοδιαίτη αστική τάξη.

ΚΟΝΤΡΑ

Λειτουργούν τράπεζα DNA!

Με το θόρυβο που δημιουργήθηκε από την προβοκάτοια σε βάρος του ΣΥΝ Θάφτηκε μια σημαντική ειδηση από τη συνέντευξη Πολύδωρα την περασμένη Δευτέρα. Ο υπουργός Μπάτσων και Καταστολής επιβεβαίωσε πλήρως δημοσίευμα της «Ελευθεροποίησης», ότι η ΕΛΔΑ λειτουργεί βάση δεδομένων στην οποία αρχιοθετείται όποιο στοιχείο DNA τίθεται στη διάθεσή της (π.χ. από τα αλκοτέστ).

Ο Πολύδωρας αποκάλυψε ότι η βάση λειτουργεί ήδη «αυτόπτως» και εκείνο που εξετάζεται είναι η νομοθετική ρύθμιση. «Μας απασχολεί και νομικά και επιχειρησιακά και Ευρωπαϊκά», είπε. «Μπορεί επιχειρησιακά να είναι καλλιμένο όλο το θέμα τώρα. Αλλά θέλουμε να κάνουμε την ευρωπαϊκή εναρμόνιση».

■ Φρόντισε γι' αυτό η... ανεξάρτητη Δικαιοσύνη

Στα μαλακά οι μπάτσοι της Θεσσαλονίκης

Όπως το είχαμε προβλέψει. Η «ανεξάρτητη» Δικαιοσύνη φρόντισε να πέσουν στα μαλακά οι μπάτσοι που μακέλεψαν τον Κύπριο σπουδαστή στη Θεσσαλονίκη και οι συνάδελφοί τους που τους πρόσφεραν κάλυψη στο θέαρεστο έργο τους. Το πρώτο που έκανε η εισαγγελία ήταν να κλειδαμπαρώσει τα γραφεία της και να εξαφανιστεί, ώστε να περάσει η προθεσμία του Αυτόφωρου.

Η επόμενη κίνηση ήταν να αναλάβει να διεξάγει προκαταρκτική εξέταση εισαγγελέας εφετών. Αυτός φρόντισε να φύγει από τη μέση κάθε κατηγορία σε βαθμό κακουργήματος, να αισκήσει δίωξη σε βαθμό πλημμελήματος και να στείλει την υπόθεση στην εισαγγελία πλημμελειοδικών, η οποία θα διενεργήσει νέα προσνάκριση, η οποία προφανώς θα ανατεθεί σε πταισιμοτοδίκη. Εποι, θα κυλήσει κάνα εξάμηνο αιώνα, οι μπάτσοι -χωρίς την πίεση της δημοσιότητας- θα φτιάξουν την υπεράσπισή τους και το κατηγορητήριο θα μαλακώσει ακόμα περισσότερο γι' αυτούς. Οταν δε φτάσουν στο ακροατήριο (αν φτάσουν και όσοι φτάσουν), κανένας δεν θα θυμάται το περιστατικό και, φυσικά, οι δικαστές που θα τους δικάσουν θα δείξουν την ίδια κατανόηση με τους συναδέλφους τους εισαγγελείς που χειρίζονται την υπόθεση στο προδικαστικό στάδιο.

Ο εισαγγελέας εφετών, λοιπόν, διαπίστωσε ότι δεν συντρέχουν λόγοι που να στοιχειοθετούν κατηγορία για βασανιστήρια! Διαπίστωσε ακόμη ότι δεν στοιχειοθετείται το αδίκημα της παράνομης κράτησης. Υπάρχουν ενδείξεις μόνο για τα αδικήματα της «απρόκλητης επικινδυνής σωματικής βλάβης» και της «απρόκλητης έμπρακτης εξύβρισης». Ε, δεν είναι και τόσο δύσκολο στο ακροατήριο να φύγει και το «απρόκλητο» και το «επικινδυνό» και η όλη υπόθεση να υποβιβαστεί στο ποινικό επίπεδο ενός καυγά μεταξύ πολιτών.

taixikos
ΠΡΕΣΑΝΑΤΟΛΟΔΗΜΟΣ

Η καλύτερη ιαρασιλίτσα τα Ιαραγγίες της ΕΠΑ. Λεπτοίς άλειψεις από την αναπομπή των ιαραγγίων.

Κυκλοφόρησε το δεύτερο φύλλο του «Ταξίκου Προσανατολισμού», εφημερίδας «για το Γκάζι και τους Γκαζέρηδες». Με ενδιαφέρουσα και πάλι ώλη, πολλές αποκαλύψεις για τα σκάνδαλα που σχετίζονται με το Φυσικό Άεριο και πάντοτε... ταξίκα προσανατολισμένο.



Η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων έκανε ότι δεν άκουσε τίποτα και αυτό δεν μοι εξέπληξε. Η Αρχή είναι για να συγκαλύπτει και όχι για να αποκαλύπτει και να τιμωρεί.

Περιπτεύει, βέβαια, να πούμε ότι με τη δημιουργία τράπεζας DNA όλοι οι πολίτες καθίστανται αυτομάτως ύποπτοι, όπως περισσεύει να σημειώσουμε ότι το δέγμα DNA δεν θα είναι μόνο του αλλά θα αποτελεί κομμάτι ενός ηλεκτρονικού φακέλου στον οποίο θα καταχωρούνται τα πιο απίθανα δεδομένα για τον καθένα. Άλλοτε, σε λίγο καιρό θα καθιερώσουν και την καταχώρηση βιο-ατρικών δεδομένων σε τοπιά στα διαβατήρια.

Στην ίδια συνέντευξη Τύπου ο Πολύδωρας δεν παρέλειψε να κλείσει το μάτι στους πυροβολούν όταν δέχονται επίθε-

ση, γιατί... άνθρωποι είναι και έχουν νευρικό σύστημα.

«Εγώ εκφράζω με αυτά τα ενδεικτικά αναφερόμενα και τα άλλα που ξεχνώ τώρα την ευγνωμοσύνη μου προς τα media. Μπορεί να «θυμάσουν» τώρα οι επιπλέοντες των media επειδή εγώ τους ευγνωμόνω γιατί είναι συνεργάτες της Αστυνομίας. Δεν παθαίνουν τίποτα και με το να είναι συνεργάτες της Αστυνομίας, διότι είναι συνεργάτες της έννομης τάξης. Σύντομα, δημοκρατική νομιμότητα, γι' αυτό είμαστε εδώ. Γιατί πάρει να βγει ένα υπονοούμενο, «μην είστε συνεργάτες με την Αστυνομία». Γιατί;»

Βύρων Πολύδωρας

Σχόλιο δικό μας: Αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι, εκδότες, καναλάρχες.

Ο νόμος του μπάτσου

Με την ευκαιρία κάποιων πρόσφατων περιστατικών, έχουμε γράψει ότι οι μπάτσοι που βασανίζουν πολίτες, ιδιαίτερα νέους, δεν αποτελούν την εξαίρεση αλλά τον κανόνα. Σημειώναμε μάλιστα ότι η ίδια η εκπαίδευσή τους και η λειτουργία του στρατιωτικού σώματος στο οποίο υπηρετούν τους καλλιεργεί ένα ρατσιστικό μίσος ενάντια στη νεολαία, το οποίο βγάζουν σε κάθε πρόσφορη ευκαιρία. Οι περισσότερες περιπτώσεις δεν βλέπουν καν το φως της δημοσιότητας.

Μια καταγγελία από τη Ζάκυνθο έρχεται να επιβεβαιώσει αυτή μας την εκτίμηση. Ενας 16χρονος συνελήφθη να οδηγεί «παπάκι» χωρίς δίπλωμα. Το σύνθετος σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι να του κόβουν μια

κλήση, να βγάζει στο μεταξύ δίπλωμα και στο δικαστήριο να αθωώνεται. Οι μπάτσοι της Ζακύνθου, όμως, είχαν άλλη γνώμη. Εχωσαν το παιδί στο περιπολικό και άρχισαν να του ρίχνουν μπουνιές στο κεφάλι. Οταν μετά από ώρες ο νεαρός κατάφερε να επικοινωνήσει με το σπίτι του και τον επισκέφτηκε δικηγόρος, τον βρήκε σοκαρισμένο, σε κακό χάλι, να κλαίει. Οταν ο δικηγόρος ζήτησε να μπει στο δωμάτιο που ήταν ο κρατούμενος, ένας μπάτσος τον έβγαλε έξω στρώχωντας! Κι όταν διαπίστωσαν ότι τοπικός δημοσιογράφος κατέγραψε το διάλογο στο κασετόφωνο του, τον συνέλαβαν με την κατηγορία της διατάραξης της λειτουργίας Αστυνομικού Τμήματος!

■ Κρύβουν τα κοινωνικά αίτια της τοξικοεξάρτησης

«Αυτό το σχέδιο προτείνει μια μονοδιάστατη πολιτική αντιμετώπισης της εξάρτησης η οποία εκφράζει μόνο τον ΟΚΑΝΑ ως φορέα προγραμμάτων υποκατάστασης χαμηλών προδιαγραφών, χωρίς ψυχοκοινωνική στήριξη. Χωρίς αναφορά στα κοινωνικά αίτια της πολυτοξικομανίας που καταδικάζουν όλο και πιο νέα άτομα απ' όλα τα στρώματα ν' αναζητούν τρόπους φυγής από την αβίωτη πραγματικότητα... Η λογική της υποκατάστασης ως κύριας μεθόδου αντιμετώπισης των ναρκωτικών κρύβει πίσω της την αστράκητη αντίληψη της χρόνιας υποτροπιάζουσας αυτοπροκαλούμενης νόσου, όπως κάποιοι χαρακτηρίζουν την τοξικομανία, αλλά και τη με πάση θυσία μείωση του κόστους των προγραμμάτων. Απόσπασμα από ανακίνωση της θεραπευτικής ομάδας του 18ΑΝΩ, για το «εθνικό σχέδιο δράσης για τα ναρκωτικά» του Αβραμόπουλου. Προσυπογράφουμε.



Σίγουρα τον Πολύδωρα θα τον λούσουν με ζεστές χλωπάτες άλλοι σύντροφοι. Δεν είναι όμως σα να απαλλοτριώνει παγκάρι σε ξωκλήσι αν τα χώνεις στο Βύρωνα; Και για στάκι και παίδες. Οι περισσότεροι δεν έχουμε τα κολλήματά μας: Άλλος ηδονίζεται να τα ταΐζει τα αλόγατα στον Ιππόδρομο (ονυματικά δε λέμε, συντρόφους δε θήγουμε), εγώ γουστάρω να νταλοβερίζομαι με δίποδες γαζέλες και άλλος τη βρίσκει να ξελαρυγγάζεται στο γήπεδο. Ε, εμείς κοινοί θυητοί με τόσα ξούρια, ο Πολύδωρας, κοτζάμ υπουργός, μας πείραξε που έχει το βίτσιο να ζητάει δηλώσεις μετανοίας; Ασε που μου φαίνεται υποκριτική η όλη φάση. Τώρα μας έπιασε η πρεμούρα που το «χωσε στους συνασπισμένους φλώρους; Εδώ όποιος ανοίξει και διαβάσει την ιστοσελίδα του, του κλείνει αμέσως η λογική. Αντικρίζει ένα σύγχρονο Μανιαδάκη που αντί να χρησιμοποιεί ρετανόλαδο και φάλαγγα για να αποστάσει δηλωσεις αποκήρυξης «του κομμουνισμού και των παρακυράδων αυτού», επιδίεται σε ένα ντελιρίο ιδεολογικής τρομοκρατίας. Μπορεί να είναι γραφικά αυτά στην εποχή μας, δεν σημαίνει όμως ότι δεν είναι και επικίνδυνα. Πάρτε μια τζούρα διά πέννας Πολύδωρα:

«Το πρόβλημα είναι οι βιολεμένοι. Ενας ολόκληρος στρατός. Μουτζαχεντίν και Ταλιμπάν. Δυνάμεις υποστήριξης. Φανατικοί, μισαλλόδοξοι. Με τον δικό τους ορισμό περί δημοκρατίας. Που περιέχει όλα τα αριστερά και αριστεράστικα φρουτά. Οπως μας τα υπενθυμίζουν, με το αζημώτω βέβαια, οι διάφορες εκπομπές της κρατικής τηλεοράσεως και τα διάφορα ένθετα αρκετών εντύπων. Δεν έχει αποκαθηλωθεί ούτε ο Στάλιν. Αναδίταξαν γίνεται κατά καιρούς στο εικονοστάσι των διεθνών και «εθνικών» αγώνων και μαρτύρων της Αριστεράς. Ανάλογα με τις σκοπιμότητες και τους καιροσκοπισμούς τους. Αποκαθήλωση όχι. Μην ξεχνάμε πως ο Λένιν είναι ο πρωθιερ

Όταν παίρνω φόρα...

✓ Πέντε εντάλματα σύλληψης για ανθρωποκτονία εκ προθέσεως εξέδωσε ο εισαγγελέας του Τορίνο σε βάρος στελεχών της Γιουβέντους, για τον πνιγμό δυο ποδοσφαιριστών της ομάδας Νέων. Κατηγορούμενοι είναι ο Γενικός Δ/ντής, οι προπονητές των «τσικό» και των τερματοφυλάκων, ο διαχειριστής του προπονητικού κέντρου και ο υπεύθυνος προσωπικού. Σύμφωνα με τον εισαγγελέα, «δεν είναι δυνατόν οι δύο 17χρονοι να πνήγκαν τόσο εύκολα σε μια τεχνητή λίμνη, μέσα στις εγκαταστάσεις και πίσω απ' τα προστατευτικά κιγκλιδώματα, χωρίς να τους αναζητήσει κονείς επί μάρμηση ώρα». Από την πλευρά της Γιουβέντους ανακοινώθηκε ότι πάνω από τη λίμνη είχαν τοποθετηθεί ειδικά πλαστικοποιημένα καλύμματα, όμως οι ισχυρισμοί της ομάδας δεν έγιναν δεκτοί από τον εισαγγελέα.

Αυτό που πρέπει να τονίσουμε με αφορμή το τραγικό γεγονός είναι ότι ο θάνατος των δύο 17χρονων οφείλεται στο κυνήγι του κέρδους, που είναι σύμφωνο με τον καπιταλισμό. Για μια ακόμη φορά το κέρδος μπαίνει πάνω από την ανθρώπινη ζωή. Οσοι γνωρίζουν τον τρόπο λειτουργίας των «ακαδημιών» των μεγάλων ευρωπαϊκών ποδοσφαιρικών ομάδων έξερουν ότι τα κέντρα αυτά είναι επί της ουσίας «εργοστάσια» παραγωγής ανθρώπινων ποδοσφαιρικών μηχανών έξερουν ότι τα κέντρα αυτά είναι επί της ουσίας «εργοστάσια» παραγωγής ανθρώπινων ποδοσφαιρικών μηχανών που θα στελεχώσουν την πρώτη ομάδα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι ποδοσφαιρικές ομάδες στην Ευρώπη είναι καπιταλιστικές επιχειρήσεις εισιτηρίων στο χρηματιστήριο και οι ακαδημίες τους λειτουργούν με καθαρά χρηματοοικονομικά κριτήρια. Οπως συμβαίνει σε κάθε καπιταλιστική επιχείρηση που σέβεται τον εαυτό της, οι δαπάνες για την ασφάλεια και την προστασία των ανθρώπων που εργάζονται σ' αυτές θεωρούνται περιττές και περιορίζονται στις απολύτως αναγκοίς (συνήθως δεν υπάρχουν ούτε αυτές). Αναμένεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον ο χειρισμός της υπόθεσης από την εισαγγελία του Τορίνο. Οπως συμβαίνει σε παρόμοιες περιπτώσεις, αρχικά οι κατηγορίες είναι βαριές, γιατί πιέζει η κοινή γνώμη, όμως δύο η υπόθεση εξελίσσεται και φεύγει από τη δημοσιότητα οι αρχικές βαριές κατηγορίες μετατρέπονται σε ελαφρότερες, αφού η ομάδα θα έχει τη νομική υποστήριξη κορυφαίων δικηγόρων, σε αντίθεση με τις οικογένειες των θυμάτων, και στο τέλος οι κατηγορούμενοι είντε αιτίες ποινιές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε ο πνιγμός βοηθούν για τη με-

θόδευση που αναφέρουμε παραπάνω και το πλέον πι-

θανό είναι ο πνιγμός των δύο παιδιών να χρεωθεί στην κακιά την ώρα και στην επιπλαιότητά τους.

✓ Αφιέρωμα – έρευνα για τη βία φιλοξενεί στο σαλόνι της «Ελευθεροτυπία», σε μια προσπάθεια να ερμηνευτούν οι αιτίες που οδηγούν τους νεολαίους που συχνάζουν στις εξέδρες των γηπέδων και στους συνδέσμους των οργανωμένων οπαδών σε βίαιες ενέργειες. Στην έρευνα παρουσιάζονται απόψεις νεολαίων που συμμετέχουν και συμμετέχουν ακόμη σε επεισόδια και τσαμπουκάδες μέσα και έξω από τα γήπεδα, οι απόψεις των εκπροσωπών των συνδέσμων οπαδών και διάφορες αναλύσεις, που είναι καλές για να γεμίζουν σελίδες εφημερίδας σε μια περίοδο που δεν υπάρχουν και γκανιάν θέματα στην επικαιρότητα, αλλά σε καμία περίπτωση δε μπαίνουν στην ουσία του ζητήματος. Η βία στα γήπεδα δεν είναι τίποτε λιγότερο και τίποτε περισσότερο από την αντίδραση μιας μεριδίας νεολαίων στην καθημερινή βία και καταπίεση που δέχονται από τον καπιταλιστικό σύστημα στο οποίο ζούμε.

✓ Ο τίτλος της σήμερης αφιέρωνται στον Παναθηναϊκό. Η κατάσταση στην ομάδα μετά την ήττα από την Κέρκυρα την περασμένη Κυριακή είναι εκρηκτική και αρκεί ένα τυχαίο γεγονός για να γίνει ανεξέλεγκτη. Οι οπαδοί των πράσινων προπτηλάκισαν τον πρόεδρο της ΠΑΕ και απειλούν με ακόμα πιο δυναμικές ενέργειες αν δεν διορθωθούν τα πράγματα. Δυστυχώς γι' αυτούς και τον Παναθηναϊκό, ο ιδιοκτήτης της ΠΑΕ, ο Τζήγηρ, όχι μόνο δεν έχει πάρει τα μηνύματα των καιρών, αλλά κάνει αικριβώς το αντίθετο από αυτό που πρέπει για να εκτονωθεί η κρίση. Ο Παναθηναϊκός βρίσκεται ένα βήμα πριν τη μετατροπή του σε Ολυμπιακό της περασμένης δεκαετίας και αν δε γίνει κάπι άμεσα, οι οπαδοί του θα πετούν σοκαλατίνες και προφίτερόλ στην Παιανία.

Διαβάζοντας τις δηλώσεις του Τζήγηρ την περασμένη Τρίτη, με αφορμή την κατάσταση στην ομάδα του, αυτό που αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά είναι ότι δεν έχει ηγετικές ικανότητες και συνεπώς δε μπορεί να διοικεί μια ΠΑΕ όπως ο Παναθηναϊκός. Αντί να προσπαθήσει να βρει λύσεις, σαν άλλος Γιωργάκης εξήγγειλε αλλογή πρόσωπων, τονίζοντας παράλληλα την προσφορά της οικογενειας Βαρδινογιάννη στον Παναθηναϊκό. Σε μια στιγμή που η ομάδα του κλυδωνίζεται, αυτός χτενίζεται και προσπαθεί να φορτώσει σε άλλους την αποτυχία των επιλογών και της πολιτικής του. Οπως λέει και ο λόγος, «αυτή η στάνη, αυτό το τυρί βγάζει». Ο φετινός Παναθηναϊκός δεν μπορεί να ικανοποιήσει το όραμα των οπαδών, δεν είναι ομάδα που μπορεί να διεκδικήσει τίτλους και διακρίσεις. Ας μην φώνησε για δικαιολογίες και «ποδοσφαιρανθρώπους που να πονάνε το σύλλογο» και οι αναλάβει τις ευθύνες του.

Αν θέλει πραγματικά να βοηθήσει τον Παναθηναϊκό, πρέπει να μη χαλάει η βιτρίνα και να γίνουν έξω από τα γήπεδα, για να μη ξαλάει η βιτρίνα και να

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ



■ ΤΟΜ ΤΙΚΒΕΡ Το Αρωμα

Η ταινία αυτή δε βγαίνει τούτη τη βδομάδα αλλά την επόμενη που δε θα κυκλοφορήσει η Κόντρα. Ομως, επιλέξαμε να σας την παρουσιάσουμε, γιατί είναι ασφαλώς η πιο ενδιαφέρουσα σε σχέση με όλες τις άλλες που θα κυκλοφορήσουν το επόμενο διάστημα.

«Το Αρωμα» βασίζεται στο ομότιτλο βιβλίο του Πατρίκ Ζισκίντ, που εκδόθηκε πριν από 21 χρόνια. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερο βιβλίο και η μεταφορά του στη μεγάλη οθόνη από έναν επίσης ιδιαίτερο σκηνοθέτη, τον Τομ Τίκβερ, («Τρέξε Λόλα τρέξε») καθιστά το όλο εγχείριμα εξαιρετικά ενδιαφέρον όσο και επικίνδυνο. Το θέμα του βιβλίου τοποθετείται στο 18ο αιώνα, σε μια εποχή που οι συνθήκες διαβίωσης των λαϊκών στρωμάτων ήταν αφόρητες. Ενα ορφανό καταφέρνει να επιζήσει κόντρα στις αρρώστεις, τη δυσωδία και την εξαθλίωση που το περιτριγυρίζουν και μεγαλώνοντας ανακαλύπτει ότι διαθέτει



το χάρισμα μιας απίστευτα δυνατής όσφρησης. Η προσπάθεια να απημαλωτίσει όλες τις οιμές γύρω του τον οδηγεί μαθητεύομένο σε αρωματοποιεία και στη συνέχεια τον μετατρέπει σε καρ' εξακολουθήσιη δολοφόνο.

Στην πραγματικότητα, περισσότερο το βιβλίο και λιγότερο η ταινία είναι δοκίμιο σε ότι ονομάζουμε μυρωδιά. Πότε ευχάριστη, πότε δυσάρεστη, άσχημη ή απωθητική, συνδέεται με τις μνήμες του καθενός από μας και πολλές φορές αποτελεί καθοριστικό στοιχείο στην εντύπωση που μας δημιουργεί ένας τρίτος. Παράλληλα, αποτελεί ένα αναπόσπαστο συστατικό της ύπαρξης μας και δεν είναι τυχαίο που ο ήρωας του μυθιστορήματος, γεννημένος μέσα στη λάσπη και τη δυσωδία, φώνηει σ' όλη τη ζωή του ν' ανακαλύψει τη δική του μυρωδιά, αλλά και να εντυφωφίσει στις υπέροχες μυρωδιές άλλων. Σε ένα έχει δίκιο ο Τομ Τίκβερ: Πραγματικά, ούτε το βιβλίο και πολύ περισσότερο η ταινία δε μπορεί να αποδώσει και να περιγράψει τη μυρωδιά. Ετοι μήτορα ένας σκηνοθέτης που σε προηγούμενες ταινίες απέδειξε ότι οπτικοποιεί εξαιρετικά το συναίσθημα, να ρίξει το βάρος σε όλλα στοιχεία προκειμένου να δώσει ουτό το πολύ δύσκολο θέμα.

Αυτό που βλέπει τελικά ο θεατής στην οθόνη είναι μια ρεαλιστικότατη απεικόνιση της εποχής, όπου έχει προσεχθεί κάθε λεπτομέρεια του πολυδάπτωνου και πολυπρόσωπου σκηνικού. Σε πολλά σημεία η ταινία ξεφεύγει από το βιβλίο και εστιάζεται περισσότερο στην αισθητική πλοκή και το πορτρέτο του δολοφόνου. Σε γενικές γραμμές ο Τίκβερ απεκδύθηκε την ιδιαίτερότητα της σκηνοθετικής του γραφής δημιουργώντας μια ταινία στιβαρή, μελετημένη, όπτια από κάθε αποψή, που θα μπορούσε όμως να μην έχει την υπογραφή του. Παρότι είχε το ελεύθερο από το συγγραφέα, η όποια επέμβασή του στο θέμα δεν είχε κανένα ριζοσπαστικό χαρακτήρα, μένοντας στην επιφάνεια και απογοητεύοντας ουτούς που έροντας το προηγούμενο έργο του περιμέναν κάτι περισσότερο από αυτόν.

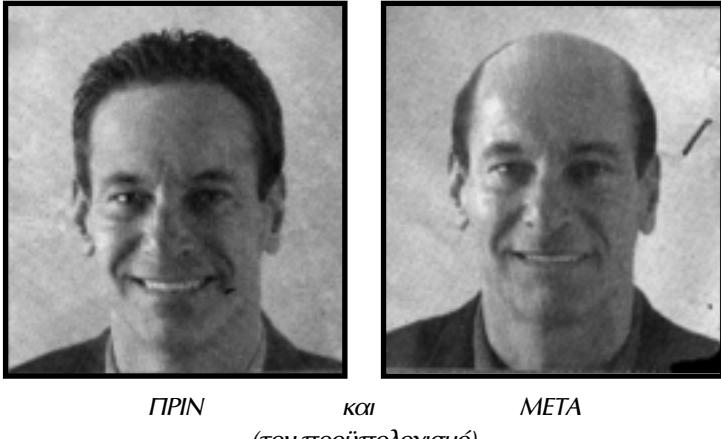
Ελένη Σταματίου

Σκατά στο λάκκο του Πινοσέτ και του Μπ.

Λευτεριά στον απεργό πείνας Ταράς Ζαντορόζνι!

Πυρ και περιπολικό = πυρπολικό (πάντα τέτοια)

Eat good, sleep well, shit a lot (αμερικανική συνταγή για την συμμετοχή στο κοινωνικό γήγενεσθαι)



◆ «Το ιδιαίτερο κράτος πρέπει να είναι λειτουργικό, ισχυρό, δίκαιο και ισότιμο έναντι των πολιτών του. Δεν μπορεί να λύσει τα προβλήματά τους, διότι αυτά είναι μεταβαλλόμενα. Πρέπει να φτιάξει ένα δίχτυ ασφαλείας για τους ασθενείς τερους και να επιτρέψει στους υπόλοιπους να διαχειριστούν τη ζωή και την περιουσία τους κατά το δοκούν» (Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 15/12/06). Το «δίχτυ ασφαλείας» το δημιουργούν, ως γνωστόν, οι ασφαλίτες. Οσο για το κράτος θα πρέπει να συμπληρώσουμε και την επανάσταση για να υπάρχει ευτυχής κατάληξη.

◆ Ο γάμος «στηρίζεται» κατά 2/3 στο σεξ, (μάγατε γιατί χανόμαστε!).

◆ Δεσποτινής καφέ (...) χρώματος στις αφίσες του Λεπέν (πονηρός ο βλάχος).

◆ Πως λέγεται ο νέος γού-γού του ΟΗ(ΟΗ μάνα μου), ε; Μπάνις Κιμούνης;

◆ Μόνη της η μικρά (πλην τίμια) Κύπρος (μπροστά στους γήγαντες). Γκαγκάν-γκαγκάν. (Θρηνούσε πρότινος από τις στήλες του ΠΡΙΝ ο «μαρξιστής» κ. Δελαστίκ. Ανάλογου «μαρξιστικού» προβληματισμού άρθρο κοσμεί την 12η σελίδα της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ, 15/12/06).

◆ «Φιλελεύθερη Συμμαχία: ΦΙΣΥ (με ταράφα φύσιν ορθογραφία...).

Διαμαρτύρονται για την φορολογία (τους) οι εκδότες βιβλίων (ανακοίνωση της ΠΟΕΒ). Καλά. Άλλα εμείς που διαβάζουμε, πώς σκατά να αντέξουμε τις δυσθεώρητες (εν μέρει των πάλαι-ποτέ διδυμών πύρων) τιμές του «βιβλίου»;

◆ Ιλικιμέρ: η ταινία του Τζεύλαν, λέει.

◆ Γιατί, κάθε φορά που βλέπω πανώ στα γήπεδα που γράφουν «Βόρεια προάστεια» μου ανάβουν τα λαμπτάκια;

◆ Κοντρο-βασιλής (διαθέτομεν και χούμορ...) (χούμορ όχι χιούμορ).

◆ Ερχεται ο Αη-Βα-silly-s...

◆ Σταπαπάριαμας

◆ Σιγά-σιγά εκδύεται τα «μαρξιστικά» ενδύματά της η εφημερίδα της (κομμουνιστικής) ΚΟΕ: στο πρόσφατο (διπλό) φύλλο (15/12/06), τιμή 2 ευρώ, παρακαλώ, δεξιά όπως κοιτάμε τον τίτλο της εφημερίδας (δεξιά της αριστεράς, δηλαδή...) παραθέτει το εξής απόστασμα: από το άρθρο 106 που θέλει να καταργήσει η Ν.Δ.: «Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρωπινής αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας». Μπράβο, ΚΟΕ! Αντε, και στο επαναστατικό σύν-

θημα Liberte, egalite, fraternite!

◆ Στο ίδιο φύλλο της ως άνω εφημερίδας (1η σελίδα μόστρα) το πανώ της ΚΟΕ (Η ΚΟΕ, της ΚΟΕ, κατά τη Βίσση, της Βίσσης...) μας πληροφορεί ότι «έιμαστε εργαζόμενοι, όχι σκλάβοι». Προφανώς ο εργαζόμενος στον καπιταλισμό δεν είναι μισθωτός σκλάβος (αυτό είναι πρόσδος στη σκέψη...).

◆ Στην ίδια (αμάν!) εφημερίδα (ιδιό φύλλο) υπάρχει φωτό του Νασράλα αλλά στο κείμενο ουδαμού αναφέρεται η (κακιά;) λέξη Χεζμπολά.

◆ Στο (φτουξανάμανάπισωκαι πιάλι απ' την αρχή) ίδιο φύλλο της «Αριστερά!» καλείται (στην 5η σελίδα) η «Αριστερά να παίξει το ρόλο της!» (να τον παίξει, δηλαδή...). Και για να μην υπάρχει καρμιά (παρ-)εξήγηση μας πληροφορεί ότι (κότων η χώρα εισέρχεται σε προεκλογική τροχιά, είναι φυσικό να έχουν ξεκινήσει και οι ανάλογες διερ-

■ Κάγκελα παντού (στη χώρα της ελευθερίας)

Στο τέλος του 2005, εφτά (7) εκατομμύρια άνθρωποι στις ΗΠΑ -ένας στους 32 ενήλικους- ήταν φυλακισμένοι ή εκτός φυλακής με όρους ή υπό επιτήρηση. Στις ομοσπονδιακές, πολιτειακές και τοπικές φυλακές ήταν έγκλειστοι 2,2 εκατομμύρια άνθρωποι (που σημαίνει μία αύξηση 3% από την περασμένη χρονιά. 4,1 εκατ. υπό επιτήρηση, 800.000 οι υπό όρους. (Μπορεί οι ΗΠΑ να έχουν το 5% του παγκόσμιου πληθυσμού, όμως στους φυλακισμένους τους αναλογεί το 22%...).

Ο συνολικός αριθμός των εγκλείστων σε φυλακές αυξήθηκε κατά 35% τη δεκαετία 1995-2005, σύμφωνα με τους Τάιμς του Λος Αντζελες (δούλευε καλά το σαξόφωνο του Κλίντον...). Από τον συνολικό αυτό αριθμό (το 2005), 4% ήταν μαύροι και 20% ισπανόφωνοι. Να σημειωθεί ότι οι μαύροι αποτελούν το 12,3% και οι ισπανόφωνοι το 12,5% στο σύνολο του πληθυσμού των ΗΠΑ. Το 8,1% των μαύρων ανδρών ηλικίας 25-29 ετών βρίσκεται στη φυλακή, μια αναλογία που για τους λευκούς άνδρες φτάνει «μόλις» το 1,1%. Άλλα και ο αριθμός των γυναικών που βρίσκονται στη φυλακή αυξήθηκε κατά 2,6% το περασμένο έτος (έτσι οι γυναίκες αποτελούν το 7% των φυλακισμένων σε ομοσπονδιακές και πολιτειακές φυλακές).

Οι φυλακισμένοι για παραβιάσεις της νομοθεσίας περί ναρκωτικών έφθασαν το 55% του συνόλου των εγκλείστων το 2003. Οι φυλακισμένοι παραβάτες των νόμων για την μετανάστευση αυξήθηκαν περίπου 400% στο διάστημα 1995-2003, σύμφωνα με το πρακτορείο ειδήσεων B Coomberg.

μα" των Σοβιετικών μετά το 1956;» (απορίες βετεράνου μοχητή του ΔΣΕ - που θα μείνουν, απ' τον Περιοσό, αναπάντητες...).

◆ Αλήθεια, γιατί η Παπαρήγα συνάντησε τον Κωνσταντόπουλο (μετά από αίτησή του...) για το ζήτημα της φάσης με τον ζούγκλα; (όχι τίποτ' άλλο, αλλά κάποιες «αριστερές» δυνάμεις περιμένουν με αγωνία στο τηλέφωνο...).

◆ Με καλό σχολιασμό και «Ζουμερή» ανάλυση βγήκε το 120 τεύχος του περιοδικού «ΑΥΤΟ».

◆ «Σύμφωνα με μελέτη που πραγματοποιήθηκε στη Βρετανία

το οικονομικό κόστος της σοβαρής

αντικοινωνικής συμπεριφοράς κατά την παιδική ηλικία είναι σημαντικό και κατανέμεται σε πολλές

υπηρεσίες, αλλά το κύριο βάρος επωφίλενται οι οικογένειες των παιδιών». (British Journal of Psychiatry, 188, 2006). Ελλάδα-Βρετανία: βίοι παραλληλοι.

◆ Ενδιαφέρον το βιβλίο του Ακη Γαβριηλίδη «Η αθεράπευτη νεκροφιλία του ριζοσπαστικού πατριωτισμού».

◆ Εχει δίκιο η εφημερίδα «Επί τα πρόσω» (Δεκέμβριος 2006) όταν λέει πως «ένας Μπαλάσκας δεν φέρνει την άνοιξη».

◆ Στην Πορτογαλία επιβάλλεται ακόμα και πρόστιμο 100 έως 299 ευρώ στον επιδοτούμενο άνεργο εάν διαπιστωθεί ότι δεν αναζητεί ενεργά εργασία. (Δηλαδή, όμα δεν είναι ενεργός και είναι παθητικός;).

◆ Το «Κράτος του ελληνικού λαού» θα αντικαταστήσει το κράτος των καπιταλιστών και των «μανατζέρων» διατείνεται ο Ν. Μπογιόπουλος στον ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 15/12/06. (Από την δικτατορία του προλεταρίου στο κράτος του λαού-λαού για να χωράνε «πολλοί» μέσα...).

◆ Πέμπτη πρωί ο ALPHΑ TV ανέκρινε τον αδερφό του «10χρονου που έμπλεξε με τους αναρχικούς». (άρογε θα δημοσιευτούν όλα τα υλικά της προανάκρισης; Μπάτσοι-TV-Νεοναζί όλα τα καθάρματα δουλεύουν μαζί!).

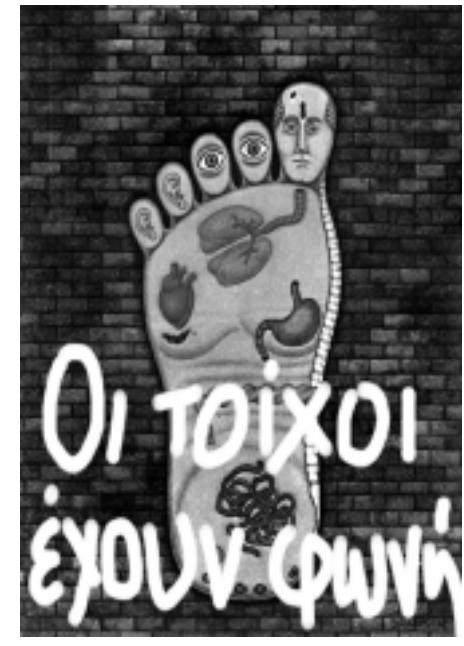
◆ Λοιπόν, αυτός ο Τηλέπαθος

του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ πρέπει να βλέπει πολύ TV: στις 15/12/06 σχολιάζει και ALPHΑ, και MEGA, και ET-3...

◆ «Λαϊκό ξεσηκωμό» «πράβλεπε» το ΠΡΙΝ για την απεργία ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. (Η σημουριά του οπορτουνιστή).

◆ Μέτρα για το άσυλο ζητάει η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (αλλά και οι ΠΑΣΠΔΑΠ-Πανσπουδαστική) σε σχολή του Πολυτεχνείου.

Βασιλης



◆ Το άρθρο 16 να μην αναθεωρηθεί, η ιδιωτικοποίηση δε θα περάσει (Σύλλογος Φοιτητών ΠΑ.ΠΕΙ.)

Να μην αναθεωρηθεί. Σωστή επιθυμία, σωστή τοποθέτηση, σωστή ευχή (μέρες που είναι). Απαιτείται σωστή και μοχητή προσπάθεια. Απαιτείται μια ριζοσπαστική πρακτική, στην πράξη, κάθε μέρα, σε κάθε διαδικασία και μάχη. Γιατί από λόγια... μπλα, μπλα, δημοκρατία... αλλά οι προτάσεις των άλλων στα πολαιούτερα των υποδημάτων. Γιατί από πράξεις... μπλα, μπλα, σκληρός αγώνας... αλλά μη τρομάξουμε και τη μάζα. Μη δώσουμε χώρο στην ΚΝΕ να συκοφαντεί. Οταν άλλα λέμε και άλλα κάνουμε, τότε έχουμε μπει στο δρόμο που χάραξαν οι συμβιβασμένοι. Στο δρόμο του οπορτουνισμού. Στο δρόμο των αστικών και μικροσπαστικών προτύπων. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Που δεν αντιμετωπίζεται με ευχές (μέρες που είναι).

◆ To ArGoodaki της Goody's ταξιδεύει - Η δική σας αγάπη πόσο μακριά μπορεί να φτάσει; - To ArGoodaki σας καλεί σε μια μεγάλη γιορ

Σε κλίμα τρομούστερίας

Σε πρωτοφανές κλίμα τρομούστερίας έκινησε την περασμένη Πέμπτη η δίκη των Γιώργου Καλαϊτζίδη, Πέτρου Καρασαρίνη και Παναγιώτη Ασπιώτη στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Αθήνας. Η Ευελπίδων κατακλύστηκε από ΜΑΤάδες και ασφαλίτες, που εμπόδιζαν ακόμα και την κυκλοφορία στο προαύλιο. Διπλή ζώνη ελέγχου και απαγόρευσης της προσέλευσης στο ακροατήριο. Και το πιο προκλητικό: Σειρές καθισμάτων αφαιρέθηκαν από την αίθουσα και τοποθετήθηκαν στις διπλανές τουαλέτες. Στα λίγα καθίσματα που απέμειναν έπιασαν θέση καφιά εικοσαριά ασφαλίτες και άλλοι τόσοι ένστολοι. Χρειάστηκαν οι έντονες διαμαρτυρίες των συνηγόρων υπεράσπισης για να σηκωθούν οι ένστολοι (οι ασφαλίτες εξακολούθησαν να παριστάνουν τους ακροατές) και να επιτραπεί τουλάχιστον σε κάποιους από τους μάρτυρες να μπουν στην αίθουσα.

Μετά την ανάγνωση του κατηγορητήριου, ο Γ. Καλαϊτζίδης δήλωσε ότι αρνείται όλες τις κατηγορίες, εκτός από την απλή οπλοκατοχή. Όλες οι άλλες κατηγορίες -είπε- είναι παροληρηματική ανακριτική σκέψη της όγδοης ειδικής ανακρίτριας, πρωτοφανής διόγκωση και κατασκευή κατηγοριών. Τις κατηγορίες αρνήθηκαν οι άλλοι δύο κατηγορούμενοι.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης (Γ. Κούρτοβικ και Κ. Παπαδάκης του Καλαϊτζίδη, Δ. Κατσαρής και Β. Αγγελίδου του Καρασαρίνη και Σ. Φυτράκης του Ασπιώτη), τοποθετήθηκαν αναλυτικά επί της υπόθεσης ξετινάζοντας το κατηγορητήριο, απευθυνόμενοι κυρίως στους ενόρκους, γεγονός που προκάλεσε τη δυσφορία της προέδρου, η οποία έδειχνε να βιάζεται να διεκπεραιώσει την υπόθεση.

Στη συνέχεια από τη μεριά της υπεράσπισης τέθηκε η πρώτη ένσταση, βάσει της οποίας ζητήθηκε η αναβολή της δίκης. Τα κλητήρια θεσπίσματα σε δυο κατηγορούμενους στάλθηκαν με fax! Κι όχι μόνο στάλθηκαν με fax, αλλά έγινε και σύντμηση των προθεσμιών που απαιτεί ο νόμος. Στάλθηκαν 8 μέρες πριν αντί για 15! Τόση ήταν η πρεμούρα τους που ούτε τα τυπικά δεν σεβάστηκαν. Η εισαγγελική έδρα υποστήριξε μια πρωτότυπη άποψη. Οντως, υπάρχει παρατυπία, αλλά η ένσταση δεν πρέπει να γίνει δεκτή, γιατί υπάρχει κίνδυνος παρέλευσης του 18μηνου της προφυλάκισης για τον Καλαϊτζίδη! Με άλλα λόγια, ο Καλαϊτζίδης θεωρείται εξ ορι-

σμού τόσο επικίνδυνος που δεν πρέπει να βγει από τη φυλακή και για να επιτευχθεί αυτός ο ύψιστος σκοπός... ας πάρει στο διάολο η δικονομία.

Τρεις ώρες διακοπή έκανε το δικαστήριο για να εξετάσει την ένσταση και όταν επέστρεψε στην έδρα ακούσαμε την πρόεδρο να ανακοινώνει διακοπή για την επόμενη μέρα, προκειμένου επί της ένστασης να αποφανθούν μόνο οι τακτικοί δικαστές. Αυτό, βέβαια, προβλέπεται από τη δικονομία, όμως αναφωτιόμαστε γιατί δεν ανακοινώθηκε εξαρχής αλλά αποσύρθηκε το δικαστήριο και οι πάντες μείναμε με την εντύπωση ότι θα αποφασίσει εν σώματι. Η μόνη ερμηνεία που μπορούμε να δώσουμε εμείς είναι πως επιχειρήθηκε να παρθεί απόφαση από το σύνολο του δικαστηρίου, ότι υπήρξε δυστοκία (ενδεχομένως και πλειοψηφία από τους ενόρκους που δεχόταν την ένσταση) και τότε θυμήθηκαν το δικαίωμα να αποφασίζουν μόνο οι τακτικοί δικαστές.

Το δικό μας ρεπορτάζ σταματά στην πρώτη μέρα της δίκης, που ολοκληρώθηκε επεισοδιακά καθώς η πρόεδρος ήθελε να τραβήξει τη διαδικα-

σία και πέραν του νόμιμου ωράριου και οι συνήγοροι αντέδρασαν. Ομως, αυτή η «τουμπά» που έγινε στη διαδικασία λήψης απόφασης για την πρώτη ένσταση, καθώς και τα όσα προηγήθηκαν (αραίωμα των καθισμάτων της αίθουσας και κατάληψή της από την Αστυνομία, με την ανοχή αν όχι τη σύμφωνη γνώμη της προέδρου) δεν αποτελούν καλό προμήνυμα. Ειδικά στη συγκυρία των τελευταίων ημερών, με το φασιστικό τύπου παραλήρημα Πολύδωρα, που δεν είναι άσχετο από την έναρξη αυτής της δίκης, με την οποία η Αστυνομία θέλει να πάρει ρεβάνς για την «ατίμωσή» της, όπως θεωρεί τον αιφνιδιασμό και το άρπαγμα των αστιδών.

Οταν θα ξανακυλοφορήσει η «Κ» η απόφαση κατά πάσα πιθανότητα θα έχει βγει και ελπίζουμε οι ένορκοι να σταθούν στο ύψος τους, να ανταποκριθούν σ' αυτό που ονομάζουμε κοινό περί δικαίου αίσθημα. Εκείνο που πρέπει να ξανατονίσουμε είναι πως η άλληλεγγύη πρέπει να εξακολουθήσει να εκφράζεται έμπρακτα, με την παρουσία στο δικαστήριο.

Δόγμα μηδενικής ανοχής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3 Ένα ακόμα εμετικό παραλήρημα προβοκατορολογίας. Για «ακίνητη για την αντλιαϊκή πολιτική, για το σύστημα και για τους μηχανισμούς του, δράση των κουκουλοφόρων, που σε ορισμένες περιπτώσεις γεννά και ερωτηματικά», έκανε λόγο του γραφείο Τύπου του κόμματος. «Η κυβέρνηση αξιοποιεί την καθ' όλα ύποπτη δράση των κουκουλοφόρων (αστυνομικών και «αντεξουσιαστών»), έγραψε το επίσημο κομματικό όργανο. Και ο βασικός αρθρογράφος του (Μπογιόπουλος) έδωσε ρέστα αλητείας, γράφοντας ότι «οι κουκούλες των «γνωστών - αγνώστων» μοιάζουν πάρα πολύ με τις κουκούλες των πολικαριών της Ασφάλειας, μιλώντας για «σκοτεινά κουκουλοφόρα αθύρματα της εκάστοτε εξουσίας»

(ανατριχιάζεις και μόνο που το διαβάζεις) και καταλήγοντας: «Το κράτος, αφού δημιούργησε τους συνεργάτες του, τους «γνωστούς - αγνώστους», χρόνια τώρα τους «εξοπλίζει» και τους «προστατεύει». Είναι οι άνθρωποί του. Οι εν διατεταγμένη υπηρεσία προβοκάτορές του. Οι συμπαίχτες του σε αυτόν τον σκέπτη «κλεφτοπόλεμο»».

Είναι πανέτοιμο, λοιπόν, το αστικό μέτωπο για την εφαρμογή του δύγματος της μηδενικής ανοχής. Οποιος δεν υποτάσσεται στην αστική νομιμότητα, όποιος κινείται (σε όποιο βαθμό) έξω από τα όριά της, βαφτίζεται «εχθρός της κοινωνίας» και πρέπει να συντριβεί. Οι γνωστοί στίχοι του Μπρεχτ δε λένε τίποτα σε όσους από αυτούς τους κυρίους δηλώνουν αριστεροί και αντικαπιταλιστές.

Σε ό,τι μας αφορά είναι περιττό να σημειώσουμε για πολλούτη φορά ότι την κοινωνική και πολιτική αντιβία πρέπει κανείς να την κατανοεί και να την έχηγε με ταξικούς όρους κι όχι να την καταγγέλει και να φροντίζει να διαχωρίζεται απ' αυτή. Εννοούμε ακόμα και τη βία που εκδηλώνεται τωφλά και στοιχειακά. Εκείνο που θελουμε να τονίσουμε με έμφαση είναι πως το καμπτανάκι χτυπάει για όλους. Οσοι αντιδράσουμε ενδέχεται να μην καταφέρουμε να τονίσουμε το δόγμα της μηδενικής ανοχής. Ομως θα εξακολουθήσουμε να αγωνιζόμαστε με κάθε τίμημα. Οσοι δεν αντιδράσουν θα βρεθούν στη θέση του ανθρωπάκου του Μπρεχτ, που δεν βρέθηκε κανείς για να φωνάξει όταν πήγαν να συλλάβουν τον διοι. Και δε θα 'χουν καμιά δικαιολογία.



Περί Δικαιοσύνης

Απ' αφορμή τις εξελίξεις στην κατ' έφεση δίκη της 17Ν, πολύς λόγος γίνεται εσχάτως για το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), στο οποίο θα αναζητηθεί κάποια στιγμή (όταν εξαντληθούν όλα τα εγχώρια ένδικα μέσα) π «θεραπεία» των κακοδικιών σε βάρος των κατηγορούμενων.

Είναι αναφαίρετο, βέβαια, το δικαίωμα κάθε κατηγορούμενου να εξαντλήσει όλα τα ένδικα μέσα που διαθέτει στην αστική δημοκρατία. Εθνικά και υπερεθνικά. Ως προς αυτό ουδείς ψόγος. Άλλο είναι εκείνο που μας προβληματίζει. Η προϊόντα «νομικοποίηση» -και κατά συνέπεια αποπολιτικοποίηση- αυτής της υπόθεσης. Ακόμη και στη δικαστική της πτυχή, αυτή πι υπόθεση είναι εξόχως πολιτική. Οι αποφάσεις όλων των δικαστικών οργάνων δεν παίρνονται με γνώμονα την τυπική νομιμότητα, το ισχύον δίκαιο, αλλά με βάση ένα σύνολο παραγόντων, μεταξύ των οποίων κυριαρχηθεί στην παραγόντων, οι πολιτικές πιέσεις, οι συσχετισμοί και οι προτεραιότητες της ιστορικής συγκυρίας.

Από την άποψη αυτή, είναι τουλάχιστον αφελές να αντιπαρατίθεται το ΕΔΔΑ στο εγχώριο δικαστηριακό σύστημα. Το ΕΔΔΑ έχει δημιουργήσει μια παράδοση «θεραπείας» δικονομικών παραβιάσεων, όμως αυτή παράδοση σε καμιά περίπτωση δεν ήρθε σε σύγκρουση με τον πυρήνα της «αντιτρομοκρατικής» πολιτικής που κυριαρχεί στην Ευρώπη. Χαρακτηριστική απ' αυτή την άποψη είναι η απόφαση επί της προσφυγής του Ιλιτς Ραμίρες Σάντσες (Κάρλος) για τις συνθήκες κράτησης του. Η κράτηση του σ' ένα κελί μικρότερο από 7 τ.μ., ο προσαυλισμός του σ' ένα τρίγωνο 100 τ.μ. την ώρα που οι άλλοι κρατούμενοι είναι στα κελιά τους, «για να μην τους προσπλυτίσει», η απαγόρευση της αλληλογραφίας και του επισκεπτήριου (πλην των δικηγόρων του), κατά το ΕΔΔΑ «δεν συνιστούν πλήρη αλλά σχετική κοινωνική απομόνωση». Η πλειοψηφία του ΕΔΔΑ υιοθέτησε τις «αντισυχίες» της γαλλικής κυβέρνησης, ότι αν επετέρεπταν στον Κάρλος κοινωνικότερη ζωή στη φυλακή, θα τη χρησιμοποιούσε για να συνδεθεί με την «τρομοκρατική» του ομάδα ή για να προσπλυτίσει άλλους κρατούμενους και να προετοιμάσει ενδεχομένως την απόδρασή του.

Ο Β. Χειρδάρης, δικηγόρος που ασχολείται με υπόθεσεις του ΕΔΔΑ, σχολίαζε τη συγκεκριμένη απόφασ